



VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA  
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA VEŘEJNÉ EKONOMIKY

Postup digitalizace v České televizi  
Digitizing Process in the Czech Television

Student: Bc. Kristýna Hrušková

Vedoucí diplomové práce: Ing. Eliška Skřídlovská

Ostrava 2010

„Prohlašuji, že jsem celou diplomovou práci včetně příloh vypracovala samostatně za použití literatury a zdrojů uvedených v závěru práce. Přílohy č. 1, 2, 3, 4, 7 a 8 jsem převzala.“

V Ostravě dne 30. dubna 2010

.....  
Bc. Kristýna Hrušková

# Obsah

<b>1 ÚVOD .....</b>	<b>1</b>
<b>2 VEŘEJNÁ POLITIKA VE VZTAHU K MÉDIÍM .....</b>	<b>3</b>
2.1 MASMÉDIA JAKO SOUČÁST KULTURY .....	3
2.2 STÁTNÍ POLITIKA V OBLASTI MASMÉDIÍ.....	4
2.3 LEGISLATIVA V OBLASTI TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ .....	5
2.3.1 Legislativa České republiky.....	5
2.3.2 Legislativa Evropského společenství .....	6
2.4 PROVOZOVATELÉ TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ.....	7
2.4.1 Veřejnoprávní televize .....	7
2.4.2 Soukromé komerční televize.....	8
2.5 MANAGEMENT V OBLASTI TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ .....	8
2.5.1 Ministerstvo kultury .....	9
2.5.2 Rada pro rozhlasové a televizní vysílání .....	9
2.5.3 Rada Česká televize .....	10
2.5.4 Český telekomunikační úřad.....	11
2.5.5 Stálá komise senátu pro sdělovací prostředky.....	11
<b>3 ANALÝZA HOSPODAŘENÍ ČESKÉ TELEVIZE.....</b>	<b>12</b>
3.1 CHARAKTERISTIKA ČESKÁ TELEVIZE .....	12
3.1.1 Televizní studia .....	12
3.1.2 Organizační struktura.....	13
3.1.3 Základní vnitřní předpisy.....	14
3.2 HOSPODAŘENÍ ČESKÉ TELEVIZE .....	15
3.3 FINANCOVÁNÍ ČESKÁ TELEVIZE .....	16
3.3.1 Televizní poplatek .....	16
3.3.2 Reklama a teleshopping .....	17
3.4 VÝNOSY ČESKÉ TELEVIZE.....	18
3.4.1 Výnosy České televize za rok 2004 .....	18
3.4.2 Výnosy České televize za rok 2005 .....	19
3.4.3 Výnosy České televize za rok 2006 .....	20
3.4.4 Výnosy České televize za rok 2007 .....	21
3.4.5 Výnosy České televize za rok 2008 .....	22
3.4.6 Zhodnocení výnosů z televizního poplatku.....	23
3.4.7 Zhodnocení výnosů z podnikatelské činnosti .....	24
3.4.8 Zhodnocení ostatních výnosů z podnikatelské činnosti.....	24
3.4.9 Zhodnocení celkových výnosů České televize v letech 2004 – 2008.....	25
3.5 NÁKLADY ČESKÉ TELEVIZE .....	26
3.5.1 Náklady České televize za rok 2004.....	27
3.5.2 Náklady České televize za rok 2005.....	28
3.5.3 Náklady České televize za rok 2006.....	29
3.5.4 Náklady České televize za rok 2007.....	30
3.5.5 Náklady České televize za rok 2008.....	31
3.5.6 Zhodnocení nákladů na výrobu a vysílání .....	32
3.5.7 Zhodnocení nákladů na činnost servisních útvarů.....	32
3.5.8 Zhodnocení ostatních nevýrobních nákladů .....	32
3.5.9 Zhodnocení celkových nákladů v letech 2004 – 2008.....	33
3.6 HOSPODÁŘSKÝ VÝSLEDEK ČESKÉ TELEVIZE V LETECH 2004 - 2008 .....	34

## **4 ZHODNOCENÍ VLIVU DIGITALIZACE TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ NA HOSPODAŘENÍ ČESKÉ TELEVIZE ..... 36**

4.1 DIGITALIZACE TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ.....	36
4.1.1 Výhody digitální televize.....	37
4.1.2 Nevýhody digitální televize.....	38
4.1.3 Nevyhnutelnost digitalizace vysílání.....	39
4.2 VÝVOJ DIGITÁLNÍHO VYSÍLÁNÍ .....	39
4.2.1 Digitální vysílání ve světě.....	40
4.2.2 Vývoj přechodu na digitální vysílání v ČR .....	41
4.3 DIGITALIZACE V ČESKÉ TELEVIZI .....	44
4.3.1 Vývoj digitalizace v roce 2005.....	44
4.3.2 Vývoj digitalizace v roce 2006.....	45
4.3.3 Vývoj digitalizace v roce 2007.....	45
4.3.4 Vývoj digitalizace v roce 2008.....	46
4.3.5 Digitalizace vnitřní infrastruktury a Archívu České televize.....	47
4.4 FINANCOVÁNÍ DIGITALIZACE .....	47
4.5 NÁKLADY NA DIGITALIZACI.....	49
4.6 ZHODNOCENÍ EKONOMICKÝCH UKAZATELŮ .....	51
4.6.1 Zaměstnanost a mzdy.....	51
4.6.2 Výroba pořadů a vysílací doba.....	53

## **5 ZÁVĚR..... 56**

### **SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY**

### **SEZNAM ZKRATEK**

### **PROHLÁŠENÍ O VYUŽITÍ VÝSLEDKŮ DIPLOMOVÉ PRÁCE**

### **SEZNAM PŘÍLOH**

# 1 Úvod

Média plní v životě společnosti velmi významnou úlohu. Jsou nejdůležitějším prostředkem hromadného šíření informací a kultury, protože dokážou oslovit velký počet lidí najednou. Média se dělí na subsystémy televize, rozhlas, tisk a internet. Specifickou roli v tomto systému plní televize veřejné služby.

Představitelem veřejnoprávní televize v České republice je Česká televize, která poskytuje službu veřejnosti tvořením a šířením programů. Posláním Česká televize je poskytovat objektivní, všestranné a vyvážené informace pro svobodné vytváření názorů, rozvíjet kulturní identitu českého národa včetně příslušníků národnostních a etnických menšin. Česká televize má roli všeobecného vzdělávacího a výchovného média.

Diplomová práce se zabývá veřejnoprávní televizí, Českou televizí, z hlediska postupu digitalizace. Digitalizace televizního vysílání je nevyhnutelný proces, který je dán jednak světovým trendem digitalizace telekomunikačních technologií a služeb, ale i zvyšující se potřebou efektivnějšího využití vzácného kmitočtového spektra. Přejít od analogového k digitálnímu vysílání je složitý proces, který má sociální i ekonomické dopady. Rozvoj digitálního vysílání je pozitivní skutečností, která nabídne veřejnosti novou kvalitu a širší nabídku televizních programů, ale umožní jí i vstup do oblasti rozvíjejících se mediálních služeb.

Cílem diplomové práce je zhodnotit vliv digitalizace na hospodaření České televize prostřednictvím analýzy hospodaření z hlediska nákladů na digitalizaci za období 2004 až 2008. Jsou stanoveny tři hypotézy: „Celkové náklady České televize v souvislosti s přechodem na digitální vysílání meziročně rostly o 20 %.“ Náklady spojené s přechodem na digitální vysílání meziročně rostly o 5%.“ „Náklady spojené s přechodem na digitální vysílání tvoří 15% z celkových nákladů České televize.“

Diplomová práce je včetně úvodu a závěru členěna do pěti kapitol. Druhá kapitola se zabývá masmédií jako součástí kultury, státní politikou a legislativou v oblasti médií. Cílem této kapitoly je identifikovat vztahy masmédií ke kultuře a státu. Tato teoretická část vychází z prostudované literatury a pramenů, které jsou uvedeny v seznamu literatury.

Třetí kapitola charakterizuje Českou televizi, její organizační strukturu, vnitřní předpisy, kterými se řídí a financování její činnosti. Dále se tato kapitola zabývá analýzou hospodaření České televize v letech 2004 až 2008.

Čtvrtá kapitola se zabývá digitalizací televizního vysílání obecně, uvádí její výhody a nevýhody, vývoj digitálního vysílání ve světě i v České republice. Dále se orientuje na postup digitalizace v České televizi a zhodnocení vlivu digitalizace na její hospodaření.

Podkladem pro diplomovou práci jsou vedle odborné literatury, legislativních norem a informací z internetových zdrojů, také interní materiály České televize. V diplomové práci jsou využity ekonomické rozborů, vlastní propočty, tabulky a grafy. Použitými metodami jsou metody analýzy, syntézy a komparace.

## 2 Veřejná politika ve vztahu k médiím

### 2.1 Masmédia jako součást kultury

Vymezení podstaty kultury a masmédií a jejich definice je předmětem odborné diskuse probíhající na polích kulturologie a teorie masové komunikace. Komplikovanost interpretace kultury a masmédií v současnosti, kdy lidstvo stojí na prahu informační společnosti, není o nic menší než tomu bylo ve fázi zrodu prvních pokusů. Kultura a masmédia spolu úzce souvisejí. I když jsou oba systémy funkčně i obsahově samostatné, vládne mezi nimi vztah vzájemné podmíněnosti, komplementarity a oboustranné prospěšné kooperace. [3]

Vznik a rozvoj masmédií úzce souvisí s přechodem od tradičního modelu kultury malého lokálního společenství k modelu masové kultury. Přívlastek „masový“ vyplývá z jejich schopnosti sdělovat stejné informace velkým skupinám příjemců. Masová komunikace je historicky vzniklý druh společenské komunikace, založený na funkci tzv. masmédií a zaměřený na hromadné a veřejné sdělování informací. [3]

*„Masmédia neboli hromadné sdělovací prostředky jsou prostředky komunikace, které jsou schopny oslovit velký počet lidí na velké ploše v jednom okamžiku. Jsou nosiči a funkčními prvky komunikačního procesu a jsou nejdůležitějším prvkem hromadného šíření informací a kultury. Jsou systémem, který se skládá z funkčně podobně orientovaných institucí a pro přehlednost se dělí na subsystémy televize, rozhlasu, tisku a v posledních letech se k těmto subsystémům řadí i internet.“ [4, str.218]*

Podle způsobů financování jednotlivých institucí se dělí masmédia na komerční a nekomerční. V oblasti rozhlasu a televize působí ve světě běžně užívaný duální systém, tj. koexistence veřejnoprávních (nekomerčních provozovatelů) a soukromých (komerčních), na základě státem udělených vysílacích licencí. Komerční média nejsou závislá na koncesionářských poplatcích, resp. státních dotacích. Pro veřejná média je naopak výhodná nezávislost na zisku z reklam. Představiteli veřejnoprávních institucí v oblasti masmédií jsou v ČR dvě instituce, zřízené zvláštním zákonem, a to Česká televize a Český rozhlas. [4]



Definice a priority spojované s veřejnou službou v oblasti médií se od počátků vysílání různě proměňovaly. Hlavními argumenty pro podporu veřejné služby ve vysílání je, že média jsou mocnou silou v ovlivňování veřejného mínění, a že by měla být využita k prospěchu co největšího množství lidí. V souvislosti s nezájmem komerčních provozovatelů o starší generaci se také často stávají součástí národní psychiky a představují pro posluchače neklamatelny standard. Nezanedbatelným argumentem je také, že stát jako majitel frekvenčního a kmitočtového spektra sice jeho část může pronajímat formou licencí soukromým subjektům, neměl by se však vzdávat zodpovědnosti za něj. [4]

Od veřejnoprávních médií se na začátku 21.století očekává, že budou informovat, vychovávat, ale také bavit. Budou sloužit rozdílnému vkusu, svými službami pokryjí celou republiku a nabídnou přijatelnou kvalitu příjmu nebo že budou vytvářet programy i pro menšiny apod.

## **2.2 Státní politika v oblasti masmédií**

Na mediálním trhu působí stát jako garant. Jeho úkolem je zajistit podmínky a stanovit jasná a spravedlivá pravidla pro fungování médií a sankce za jejich porušení, ale přímo do činnosti masmédií nezasahovat. [4]

Státní politika v oblasti médií je částečně nutná, protože plně konkurenční prostředí není technicky a fyzicky možné. Stát tak přesahuje rámec zákonodárných iniciativ a ovlivňuje přímo i nepřímo činnost masmédií, např. rozděluje frekvence, koordinuje výkon vysílačů, uděluje licence jako právo přístupu do kmitočtového prostoru atd. Stát by měl veřejnoprávním médiím zajistit podmínky k plnění jejich veřejné funkce, např. nezávislost ve všech redakčních a provozních záležitostech. Veřejné orgány by měly být řízeny orgány nezávislými na vládě i na politických tlacích ze strany různých politických stran. Jejich členové by měli reprezentovat veřejný zájem ve vysílání a měli by být voleni podle veřejně známých kritérií zaručujících různorodost jejich zájmů. [4]

Dalším úkolem vlády v této oblasti je vytvořit právní prostředí pro činnost médií, jako např. svoboda projevu, informací i médií, ochrana informací, ochrana před cenzurou, stejný přístup k vládním informacím pro veřejnoprávní i soukromá média, ale i zajistit příznivé ekonomické klima. [4]

## **2.3 Legislativa v oblasti televizního vysílání**

### **2.3.1 Legislativa České republiky**

Legislativní rámec pro rozhlasové a televizní v České republice byl vytvořen v roce 1991. Zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání umožnil vytvoření duálního systému vysílání, tj. koexistenci veřejnoprávního a soukromého sektoru, což mělo za následek mimořádně dynamický rozvoj v oblasti médií.

V roce 2001 byl přijat nový zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon upravuje práva a povinnosti právnických a fyzických osob při provozování rozhlasového a televizního vysílání. Zákon popisuje co se považuje či nepovažuje za rozhlasové a televizní vysílání, vymezuje provozovatele rozhlasového a televizního vysílání, dále práva a povinnosti provozovatelů vysílání a provozovatelů převzatého vysílání. Určuje předpoklady pro účast v řízení o udělení licence k provozování vysílání a v řízení o registraci převzatého vysílání, vymezuje působení rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Dále upravuje podporu Evropské tvorby a Evropské nezávislé a současné tvorby, vymezuje reklamu, teleshopping a sponzorování pořadů aj. [26]

Oblast rozhlasových a televizních poplatků upravuje zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů. Tento zákon stanoví předmět poplatků, poplatníka, základ, výši a způsob placení rozhlasových a televizních poplatků a evidenci poplatníků. [27]

Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zřizuje Českou televizi, jako právnickou osobu, která hospodaří s vlastním majetkem, jehož základem je majetek převedený z Československé televize. [25]

Další právní předpisy, týkající se veřejnoprávního vysílání jsou zákon č. 206/2005 Sb., o ochraně některých služeb v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a služeb informační bezpečnosti, zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, zákon č. 121/2001 Sb., o právu autorském, zákon č. 36/1993 Sb., o některých opatřeních v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a další.

### 2.3.2 Legislativa Evropského společenství

Česká republika je od roku 2004 členem Evropské unie a proto se řídí i její legislativou. Nejvýznamnější základní dokument ES v oblasti televizního vysílání je od roku 1989 Směrnice Rady č. 89/552/EHS, o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání, tzv. Směrnice Televize bez hranic, novelizovaná v roce 1997 směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 97/36/ES. V prosinci roku 2007 byla přijata Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES, kterou se mění název směrnice „Televize bez hranic“ na „Směrnici o audiovizuálních mediálních službách“. [14]

Hlavním cílem této směrnice byla realizace jednoho ze základních principů EU, kterým je svobodný pohyb služeb, v této souvislosti televizních programů. Stanovení minimálních standardů televizního vysílání (regulace reklamy, ochrana dětí a mládeže, apod.) umožnilo, aby televizní programy mohly volně překračovat hranice států uvnitř společenství. Směrnice upravila mezinárodní aspekt vysílání tím, že vymezila jurisdikci členských států nad jednotlivými provozovateli vysílání, a současně zaručila jejich svobodný příjem. Významným cílem tzv. Televize bez hranic byla rovněž podpora distribuce a produkce evropských televizních programů. Do českého právního řádu byla implementována zákonem č. 231/2001 Sb., o rozhlasovém a televizním vysílání, ve znění pozdějších předpisů. [14]

Dalším dokumentem Evropské unie je Evropská úmluva o přeshraniční televizi (dále jen Úmluva), která byla přijata v březnu roku 1989 výborem ministrů Rady Evropy. Česká republika Úmluvu podepsala v květnu roku 1999 a v platnost vstoupila v ČR dne 1.3.2004. Cílem Úmluvy je usnadnit šíření televizních programů přes hranice států v souladu se základním principem svobodné výměny informací a myšlenek. Povinností smluvních stran je rovněž zajistit, aby veškeré programy vysílané právníckými osobami nebo technickými prostředky, podléhajícími jejich jurisdikci, byly v souladu s požadavky Úmluvy. Omezení, která Úmluva ukládá programům, jsou motivována potřebou závazně upravit v evropském kontextu tyto priority: svobodu projevu a právo na informace, ochranu dětí a mladistvých, ochranu zdraví veřejnosti a lidské důstojnosti, zajištění práva na informace a ochranu evropské kultury. [12]

Mezi další dokumenty EU patří např. „Sdělení Komise EP, Radě EU, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o tvůrčím obsahu zveřejněném online na jednotném trhu“ a „Evropský přístup k mediální gramotnosti v digitálním prostředí“, dále „Doporučení Rady o rozvoji konkurenceschopnosti evropského průmyslu audiovizuálních a informačních služeb podporou vnitrostátních rámců zaměřených na dosažení srovnatelné a účinné úrovně ochrany nezletilých osob a lidské důstojnosti“ aj.

## **2.4 Provozovatelé televizního vysílání**

Zákon č. 231/2001 Sb., o rozhlasovém a televizním vysílání, ve znění pozdějších předpisů, vymezuje kdo je provozovatelem rozhlasového a televizního vysílání. Tím je *„právnícká nebo fyzická osoba, která sestavuje program, včetně služeb přímo souvisejících s programem, je odpovědná za jejich obsah a pod zvukovým nebo obrazovým označením, jež program i služby přímo související s programem nezaměnitelně identifikuje, tento program a služby přímo související s programem šíří neb prostřednictvím třetích osob nechává šířit.“* Dále jsou tímto zákonem stanovena práva a povinnosti provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání, licenční řízení a registrace provozovatelů převzatého vysílání. Dohled nad dodržováním zákona v oblasti rozhlasového a televizního vysílání vykonává Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. [13, § 2]

Tento zákon rozlišuje provozovatele vysílání ze zákona a na základě licence nebo registrace. Mezi provozovatele ze zákona patří veřejnoprávní Česká televize a mezi provozovatele na základě licence nebo registrace řadíme soukromé televize. Licence a registrace uděluje dle zákona RRTV. [13]

### **2.4.1 Veřejnoprávní televize**

Veřejnoprávní televize je provozovatelem vysílání ze zákona se specifickými úkoly veřejné služby. V České republice plní tyto úkoly Česká televize, která poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb. Je nezávislá na státu, nedostává žádné státní subvence a její činnost je financována příjmy z televizních poplatků a příjmy z vlastní podnikatelské činnosti.

Česká televize byla podle zákona založena jako instituce provozující televizní vysílání. Jedná se o právnickou osobu, nezávislou na státu, které hospodaří s vlastním majetkem. Zákon této veřejnoprávní instituci ukládá plnění specifických úkolů, které ji výrazně odlišují od soukromých provozovatelů, dále stanoví povinnost poskytovat službu veřejnosti, kterou plní zejména tím, že tvoří a šíří programy na celém území ČR. Jejím posláním je přispívat k utváření demokratické společnosti a podporovat začleňování ČR do evropských struktur. Vysílání ČT musí odrážet názorovou pluralitu společnosti a nesmí preferovat jednu názorovou orientaci, jedno náboženské vyznání nebo světový názor, ani zájmy politických stran a hnutí. Z toho vyplývá, že ČT je povinna poskytovat objektivní, ověřené, všestranné a vyvážené informace tak, aby se mohly svobodně vytvářet názory a rozvíjet kulturní identitu všech obyvatel ČR včetně příslušníků národnostních a etnických menšin. Dále je ve statutu ČT zakotvena její role všeobecně vzdělávacího a výchovného média, zaměřeného zejména na mladou generaci. [4]

#### **2.4.2 Soukromé komerční televize**

Soukromá komerční televize je z pohledu vlastnictví televizí, která je ve vlastnictví fyzické nebo právnické osoby a je nezávislá na orgánech veřejné správy. Příjmy komerční televize plynou pouze z komerčních činností, převážně z prodeje reklamy a teleshoppingu. Čas vyhrazený ze zákona reklamě nesmí u komerční televize přesáhnout 15 % denního vysílacího času programu. [4]

Soukromé televize v ČR reprezentují v současné době TV NOVA a PRIMA. Televize Prima provozovaná společností FTV Premiéra s.r.o. začala vysílat již v roce 1993. Licenci na celostátní vysílání obdržela v průběhu roku 1994. V roce 1994 zahájila vysílání televize Nova, vlastněná soukromou společností CET 21 s.r.o., která obdržela také celostátně platnou licenci na jeden ze dvou soukromých kanálů s nejvyšším plošným pokrytím. Rozhodnutí o licenci se pro televizní vysílání uděluje nejvýše na dobu 12 let. Na území ČR dále působí i kabelové televize, a to nejen jako distributor programů, ale i jako tvůrce své vlastní produkce. [4]

### **2.5 Management v oblasti televizního vysílání**

Politická moc v oblasti televizního vysílání je v ČR institucionálně zastoupena Ministerstvem kultury, Radou ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, Radou České televize, Českým telekomunikačním úřadem a Stálou komisí Senátu pro sdělovací prostředky.

### **2.5.1 Ministerstvo kultury**

Ústředním orgánem státní správy pro oblast rozhlasového a televizního vysílání je Ministerstvo kultury ČR. Úkoly ministerstva v této oblasti plní odbor médií a audiovize (v příloze č.1 je vymezena činnost tohoto odboru), který se zabývá oblastmi kinematografie, rozhlasového a televizního vysílání, periodického tisku a jiných informačních prostředků. Je gestorem členství České republiky v mezinárodních organizacích zabývajících se médií a audiovizí. Je gesčním úřadem Ministerstva kultury k Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, Radě Českého rozhlasu, Radě České televize, Radě České tiskové kanceláře a Stálých komisí Poslanecké sněmovny a Senátu ČR pro sdělovací prostředky. Dále vede evidenci vydavatelů periodického tisku, sleduje stav kultury v oblasti hromadných sdělovacích prostředků a odpovídá za poskytování prostředků státního rozpočtu v oblasti médií a audiovize. [2]

### **2.5.2 Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání byla zřízena zákonem č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, jako správní úřad, který vykonává státní správu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a převzatého vysílání, dohlíží na zachovávání a rozvoj plurality programové nabídky a informací v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a převzatého vysílání, dbá na jeho obsahovou nezávislost a plní další úkoly stanovené právními předpisy. Do působnosti Rady mj. patří:

- udělování a odnímání licencí k provozování rozhlasového a televizního vysílání,
- vydávání a zrušování rozhodnutí o registraci k provozování převzatého vysílání,
- vedení evidence provozovatelů vysílání a převzatého vysílání,
- ukládání sankcí a monitorování vysílání. [17]

Dále Rada uděluje souhlas Českému telekomunikačnímu úřadu k vydávání individuálního oprávnění k využívání radiových kmitočtů pro jiné radiokomunikační služby v části rádiového spektra vyhrazené výhradně pro rozhlasové a televizní vysílání. Vyžaduje od Českého telekomunikačního úřadu stanovisko, které obsahuje zkoordinované kmitočty pro analogové rozhlasové a televizní vysílání včetně jejich technických parametrů. Dává předchozí souhlas Českému telekomunikačnímu úřadu k vyhrazení kmitočtů pro Českou televizi. Vyžaduje pro účely řízení o udělení licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání nebo pro účely změny licenčních podmínek od Českého telekomunikačního úřadu

stanovisko. Stanoví územní rozsah vysílání pro provozovatele vysílání ve shodě se stanoviskem Českého telekomunikačního úřadu. Spolupracuje s Českým telekomunikačním úřadem a podílí se svými stanovisky a návrhy na vytváření zásad státní politiky České republiky ve vztahu k vysílání a koncepci jeho rozvoje. [17]

Radu tvoří 13 členů, které jmenuje a odvolává předseda vlády na návrh Poslanecké sněmovny. Funkční období člena Rady je 6 let. Do funkce člena Rady nemůže být jmenována osoba, která již po dvě po sobě jdoucí funkční období vykonávala tuto funkci. Délku funkčního období předsedy a místopředsedů Rady stanoví Rada. [17]

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání hospodaří s vlastním rozpočtem. Návrh svého rozpočtu a závěrečného účtu předkládá Ministerstvu financí a příslušnému orgánu Poslanecké sněmovny. Výroční zprávu o své činnosti a o stavu v oblasti vysílání předkládá každoročně Poslanecké sněmovně. [17]

### **2.5.3 Rada Česká televize**

Rada České televize je orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize. Jejím dalším úkolem je dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání a za tím účelem vydávat doporučení týkající se programové nabídky. [16]

Do působnosti Rady ČT náleží zejména jmenovat a odvolávat generálního ředitele a na jeho návrh ředitele televizních studií České televize, schvalovat rozpočet a závěrečný účet a kontrolovat plnění rozpočtu České televize. Rada schvaluje na návrh generálního ředitele Statut České televize, předkládá Poslanecké sněmovně ke schválení Kodex České televize, schvaluje návrhy generálního ředitele na zřízení nebo zrušení televizních studií, rozhoduje o stížnostech týkajících se generálního ředitele atd. Veškeré pravomoci Rady České televize jsou uvedeny v příloze č. 2. [16]

Rada ČT hospodaří podle vlastního rozpočtu, náklady na činnost Rady a na odměny jejích členů, jakož i náklady na činnost dozorčí komise a na odměny jejích členů se hradí ze zvláštní výdajové položky rozpočtu České televize. Rada ČT předkládá Poslanecké sněmovně výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize. [16]

Rada ČT má patnáct členů, které volí a odvolává Poslanecká sněmovna. Členové Rady jsou voleni na funkční období 6 let, přičemž každé 2 roky je volena jedna třetina členů, kteří mohou být zvoleni opětovně. [16]

#### **2.5.4 Český telekomunikační úřad**

Český telekomunikační úřad je ústřední správní úřad pro výkon státní správy včetně regulace v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb. Úřad byl zřízen zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. [6]

Úřad vykonává státní správu v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb. Dále reguluje trh a stanovuje podmínky pro podnikání za účelem nahrazení chybějících účinků hospodářské soutěže a pro ochranu uživatelů a dalších účastníků trhu do doby dosažení plně konkurenčního prostředí mediálního trhu. Úřad rovněž zajišťuje ochranu některých služeb v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a služeb informační společnosti. V této oblasti je působnost ČTÚ dána zákonem č. 206/2005 Sb., o ochraně některých služeb v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a služeb informační společnosti, ve znění pozdějších předpisů. [6]

Úřad má pětičlennou Radu, kterou jmenuje a odvolává vláda České republiky na návrh ministra průmyslu a obchodu. Předseda Rady je jedním z členů Rady. Předsedu Rady jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra průmyslu a obchodu. Předseda je statutárním orgánem Úřadu, jedná jménem Úřadu a stojí v jeho čele. Pravomoci Rady i Předsedy Rady ČTÚ je vymezena ve statutu ČTÚ. [6]

#### **2.5.5 Stálá komise senátu pro sdělovací prostředky**

Stálá komise Senátu pro sdělovací prostředky je orgánem Senátu a je zřízena zákonem č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů. Komise má legislativní iniciativu, zabývá se problematikou rozhlasového a televizního vysílání a změn jeho technických a legislativních podmínek v ČR a v EU, dále spolupracuje s RRTV a s radami veřejnoprávních mediálních institucí, zejména v otázkách podmínek jejich fungování a v otázkách veřejnoprávní služby, a projednává výroční zprávy RRTV a rad veřejnoprávních mediálních institucí. [18]



## 3 Analýza hospodaření České televize

### 3.1 Charakteristika Česká televize

Česká televize je právnickou osobou zřízenou s účinností od 1. ledna 1992 zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.

*„Česká televize je institucí veřejné služby, provozující televizní vysílání. Jejím hlavním úkolem je tvorba a šíření televizních programů, popřípadě dalšího multimedialního obsahu a doplňkových služeb, na celém území České republiky prostřednictvím zemských vysílacích zařízení a jiných technických prostředků, a to analogově i digitálně. Touto činností, jakož i výrobou televizních pořadů, popřípadě dalšími činnostmi, poskytuje službu veřejnosti a přispívá k rozvoji kultury.“ [19, str.1]*

Hlavními úkoly veřejné služby, které stanoví zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, jsou zejména:

- rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky,
- přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky,
- poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel,
- poskytování objektivních, ověřených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů. [25]

#### 3.1.1 Televizní studia

Součástí České televize jsou televizní studia, která s předchozím souhlasem Rady České televize zřizuje generální ředitel, s výjimkou Televizního studia Brno a Televizního studia Ostrava, která byla zřízena a mohou být zrušena pouze zákonem. [19]

Televizní studia se podílejí na celostátním a regionálním vysílání České televize v rámci plnění úkolů daných vysílacím schématem a výrobním úkolem, zejména výrobou pořadů. Spravují rovněž archivní fondy České televize, které vznikly jejich činnostmi. Ředitele televizního studia jmenuje a odvolává na návrh generálního ředitele České televize Rada České televize. Ředitel televizního studia je oprávněn činit jménem České televize právní úkony týkající se televizního studia, s výjimkou nakládání s nemovitostmi ve smyslu zákona o České televizi a dalšího nakládání s majetkem podle konkrétního rozhodnutí generálního

ředitele. Ředitel televizního studia se řídí pokyny generálního ředitele České televize, jemuž je za činnost televizního studia odpovědný. [19]

### **3.1.2 Organizační struktura**

Základní organizační strukturu České televize upravuje organizační řád. Organizační řád a podpisový řád upravují také posloupnost pravomocí a odpovědností na jednotlivých stupních řízení, oprávnění k jednání jménem České televize, rozsah činnosti jednotlivých útvarů a vztahy mezi útvary. Ekonomické zásady hospodaření České televize upravují Pravidla vnitřní ekonomiky. Organizační struktura ČT je uvedena v příloze č. 3. [19]

#### **3.1.2.1 Generální ředitel**

Statutárním orgánem České televize je generální ředitel. Generální ředitel řídí činnost České televize, jedná jménem České televize. V mezích zákona a Statutu stanoví organizaci České televize, vydává organizační, podpisový a pracovní řád, pravidla vnitřní ekonomiky, provozní řády a další vnitřní předpisy.

Generální ředitel České televize v případě své nepřítomnosti písemně pověří zastupováním některého z vedoucích zaměstnanců na prvním stupni řízení. Přehled funkcí vedoucích zaměstnanců na prvním stupni řízení uvádí organizační řád a organizační struktura. Zanikne-li výkon funkce generálního ředitele ve smyslu příslušných ustanovení zákona o České televizi, do doby jmenování nového generálního ředitele řídí Českou televizi zástupce generálního ředitele, jímž je ředitel techniky. [19]

Stálým poradním orgánem generálního ředitele je Kolegium generálního ředitele, jehož členy stanoví rozhodnutí generálního ředitele. Poradním orgánem generálního ředitele je rovněž Etický panel zřízený Kodexem České televize. [19]

#### **3.1.2.2 Rada České televize**

Rada České televize plní své úkoly v souladu se zákonem o České televizi, který jí vyhrazuje postavení orgánu, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize. Rada České televize má patnáct členů, které volí a odvolává Poslanecká sněmovna, a to tak, aby v ní byly zastoupeny významné regionální, politické, sociální a kulturní názorové proudy. [19]

Generální ředitel je z výkonu své funkce odpovědný Radě České televize a předkládá jí k projednání nebo schválení:

- Statut České televize (úplné znění Statutu ČT je uvedeno v příloze č.4),
- rozpočet, přehled pohledávek a závazků a účetní závěrku České televize ověřenou nezávislým auditorem,
- návrhy dlouhodobých plánů programového, technického a ekonomického rozvoje,
- návrhy na zřízení nebo zrušení televizních studií; čl. V.1 tohoto Statutu ČT zůstává tímto ustanovením nedotčen,
- návrhy na jmenování a odvolání ředitelů televizních studií,
- návrhy na pronájem nemovitostí nebo jejich částí na dobu delší než tři měsíce, na převod, popřípadě zatížení nemovitostí nebo jejich částí,
- návrh na jmenování a odvolání členů Etického panelu,
- Kodex České televize. [19]

Poradním orgánem Rady České televize ve věcech kontroly hospodaření České televize je Dozorčí komise. Rada České televize je podle zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, v platném znění, orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize. [25]

V pracovněprávních úkonech vůči zaměstnancům sekretariátu Rady České televize respektuje Česká televize v mezích zákoníku práce usnesení Rady České televize, přijatá v této věci.

### **3.1.3 Základní vnitřní předpisy**

Česká televize vykonává svou činnost v souladu se zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi a zákonem č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, oba ve znění pozdějších předpisů. Dále se česká televize řídí jinými obecně závaznými právními předpisy České republiky, zejména pak zákonem č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, oba ve znění pozdějších předpisů.

Zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání, závazné pro Českou televizi a její zaměstnance, stanoví Kodex České televize.

Vysílání programu České televize se řídí vysílacím schématem. Od vysílacího schématu se odvozuje výrobní úkol. Oba dokumenty schvaluje generální ředitel. Pravidla a postupy, které je třeba dodržovat při odbavování pořadů a při vlastním vysílání, stanoví příslušný provozní řád. [19]

Provozní řády, organizační řád, podpisový řád, pracovní řád a další vnitřní předpisy České televize zásadní povahy jsou vydávány ve formě rozhodnutí generálního ředitele. Vedoucí zaměstnanci na prvním stupni řízení mohou v mezích svých pravomocí a po projednání s generálním ředitelem vydávat vnitřní předpisy ve formě opatření. [19]

### **3.2 Hospodaření České televize**

Česká televize je právnickou osobou, která hospodaří na svůj účet a má odpovědnost s vlastním majetkem a svými finančními zdroji podle vnitřně stanovených pravidel v souladu s obecně platnými právními předpisy a požadavky práva Evropských společenství na transparentnost finančních vztahů veřejnoprávních subjektů. Česká televize zodpovídá za účelné a hospodárné využívání svých finančních zdrojů a majetku. [19]

Na kalendářní rok sestavuje Česká televize rozpočet a rozepisuje plány pro organizační útvary. Do doby schválení rozpočtu Radou ČT hospodaří podle svého dlouhodobého plánu ekonomického rozvoje. Samostatnou kapitolou rozpočtu České televize je rozpočet Rady České televize, z něhož se hradí náklady spojené s činností Rady a její Dozorčí komise. [19]

Česká televize účtuje v soustavě podvojného účetnictví v souladu se zákonem o účetnictví a prováděcími předpisy a s Českými účetními standardy platnými pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání. Česká televize vede účetnictví tak, aby umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti televizního vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskou činností. Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování k jednotlivým činnostem stanoví interní předpisy České televize, tzv. „Účetní standardy České televize“. Účetní závěrka České televize za kalendářní rok musí být ověřena nezávislým auditorem. [19]

Dozorčí komise, poradní orgán Rady České televize, je pověřena vykonávat průběžnou kontrolou hospodaření České televize ve smyslu zákona o ČT. Ze své činnosti se Dozorčí komise odpovídá Radě České televize. [19]

Česká televize v souladu se zákonem o rozhlasových a televizních poplatcích vede evidenci poplatníků televizního poplatku a domáhá se svého práva úhrady televizního poplatku. Také může smlouvou pověřit jinou osobu výkonem těchto činností.

### **3.3 Financování Česká televize**

Financování Česká televize je vícezdrojové. Tato forma financování je nejběžnějším způsobem financování většiny evropských veřejnoprávních televizí. Finančními zdroji jsou zejména:

- příjmy z televizních poplatků, vybíraných dle zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, tzv. koncesionářský poplatek,
- příjmy z vlastní podnikatelské činnosti. [4]

Mezi příjmy z podnikatelské činnosti patří především výnosy z vysílání reklamy, teleshopingu a teletextu, výnosy z vysílání sponzorovaných pořadů, výnosy za výrobu pořadů, výnosy z prodeje práv a z prodeje služeb, např. pronájmy technických zařízení, prostorů, tržby z produkce vlastního vydavatelství. Součástí výnosů jsou i mimořádné tržby z odprodeje hmotného dlouhodobého majetku a materiálových zásob. [4]

U příjmů z podnikatelské činnosti je rozsah podnikání omezen tak, že jeho předmět musí souviset s tvorbou a šířením televizních programů a nesmí ohrozit poslání ČT stanovené zákonem. Příjmy získané podnikatelskou činností může ČT použít pouze k financování své činnosti. Cílem hospodaření není vytváření zisku, ale tvorba zdrojů k zabezpečení plnění poslání stanoveného zákonem. [4]

#### **3.3.1 Televizní poplatek**

Televizní poplatek představuje pro ČT nejvýznamnější zdroj příjmů; tvoří přibližně 60 % z celkových výnosů. Výše tohoto poplatku je stanovena zákonem fixní částkou. Měsíční sazba na rok 2009 je 135 Kč, tj. stejná výše jako v roce 2008. I po tomto posledním zvýšení v lednu 2008 patří televizní poplatek v České republice k nejnižším v Evropě; činí 1620 Kč

ročně, což je asi 60 EUR. V příloze č. 5 je uvedeno srovnání výše televizních poplatků ve vybraných evropských zemích.

Výběr televizního poplatku upravuje zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto zákona se koncesionářský poplatek platí z každého zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci televizního a rozhlasového vysílání bez ohledu na způsob příjmu. *„Poplatníkem je fyzická nebo právnická osoba, která vlastní televizní přijímač. Jestliže je fyzická osoba nebo právnická osoba, která není přihlášena v evidenci poplatníků televizního poplatku, odběratelem elektřiny připojeným k distribuční soustavě, považuje se za poplatníka televizního poplatku s povinností platit, pokud České televizi po jejich písemné výzvě neoznámí písemným čestným prohlášením opak, a to s účinností od marného uplynutí lhůty 30 dnů ode dne doručení této výzvy. Součástí výzvy musí být poučení o následcích neprokázání opaku v takto stanovené lhůtě.“* Tato konstrukce má umožnit efektivní výběr poplatků, což byl podle předchozí právní úpravy zásadní nedostatek. [27, § 3]

Problémy spojené s koncesionářským poplatkem se týkají jeho výše, způsobu jeho výběru a postihů za neplacení. Provozovatelé vysílání veřejné služby jsou na základě evidence rozhlasových a televizních přijímačů ze zákona oprávněni vymáhat případné dlužné částky soudně. Zákon stanovuje pokuty za porušování zákona, avšak neupravuje způsob kontroly, čímž se případný postih stává vlastně nerealizovatelný. [27]

### **3.3.2 Reklama a teleshopping**

Reklama je v ČT omezena zákonem. Reklamní vysílání České televize je omezeno na 0,75 % vysílacího času na ČT1 a na ostatních programech České televize 0,5 % vysílacího času na každém z těchto programů. Výnosy z prodeje reklamního času jsou použity účelově pouze pro rozvoj zemského digitálního televizního vysílání, pro digitalizaci archivu ČT a pro podporu a rozvoj české kinematografie. [22]

Česká televize řadí teleshopping do vysílání v souladu s obecně závaznými předpisy, zejména se zákonem č. 231/2001 Sb., o provozování televizního a rozhlasového vysílání a zákonem č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, oba ve znění pozdějších předpisů.

Teleshopping je přímá nabídka zboží nebo služeb. Teleshoppingové vysílání zprostředkovává divákovi možnost objednat si na základě televizního vysílání inzerované zboží nebo službu. Česká televize vysílá teleshopping v blocích mezi jednotlivými pořady. Samostatné teleshoppingové pořady řadí ČT pouze výjimečně. [22]

### 3.4 Výnosy České televize

Česká televize je financována z televizního poplatku a z výnosů z podnikatelské činnosti. Televizní poplatky jsou hlavním zdrojem financování České televize, jejichž výši upravuje zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Výnosy z televizního poplatku tvoří více než polovinu celkových výnosů ČT. Příjem z televizního poplatku zaručuje určitý stupeň nezávislosti České televize na komerčních tlacích a poskytuje tak možnost pro vytváření kvalitnější a rozmanitější produkce.

Výnosy z podnikatelské činnosti tvoří výnosy z vysílání reklamy, teleshoppingu a teletextu a ostatní výnosy. Výnosy z reklamy tvoří podstatnou část těchto výnosů. Mezi ostatní výnosy z podnikatelské činnosti patří výnosy z vysílání sponzorovaných pořadů včetně barterových plnění, změna stavu zásob a aktivace nákladů na výrobu pořadů, dále výnosy z výroby pořadů, výnosy z prodeje služeb, výnosy z prodeje práv a ostatní výnosy (např. příjmy z prodeje majetku, přijaté úroky, kursové zisky, koprodukce). [22]

#### 3.4.1 Výnosy České televize za rok 2004

Celkové výnosy České televize v roce 2004 byly ve výši 4 336 777 tis. Kč. Přehled výnosů České televize za rok 2004 zobrazuje tab. 3.1.

**Tab. 3.1 Přehled výnosů ČT za rok 2004**

	v tis. Kč	v %
Čerpání fondu televizních poplatků	2 180 951	50,3
Výnosy z podnikatelské činnosti	1 141 262	26,3
Ostatní výnosy	1 014 564	23,4
Výnosy celkem	4 336 777	100,0

Zdroj: výroční zpráva ČT za rok 2004, vlastní zpracování.

### Výnosy z televizního poplatku

Výnosy z televizního poplatku jsou rozhodujícím zdrojem pro financování činnosti ČT. Tyto výnosy v roce 2004 tvořily 50,3 % z celkových výnosů. V tomto roce se pracovalo na zastavení poklesu počtu evidovaných přijímačů, celkový stav se snížil o 641 přijímačů.

### Výnosy z podnikatelské činnosti

Výnosy z vysílání reklamy, teleshoppingu a teletextu byly realizované ve výši 1 141 262 tis. Kč a představují 26,3 % z celkových dosažených výnosů.

### Ostatní výnosy z podnikatelské činnosti

Mezi ostatní výnosy z podnikatelské činnosti patří výnosy z vysílání sponzorovaných pořadů, výnosy z výroby pořadů, výnosy z prodeje služeb, z prodeje práv a výnosy z aktivace nákladů na výrobu pořadů a změna stavu zásob. Tyto výnosy byly zaúčtovány ve výši 1 014 564 tis. Kč a tvoří 23,4 % z celkových výnosů.

## 3.4.2 Výnosy České televize za rok 2005

Výnosy České televize za rok 2005 činily 4 596 687 tis. Kč, kdy v porovnání s rokem 2004 došlo k jejich zvýšení o 259 910 tis. Kč, tj. o 6,0 %. Tab. 3.2 zobrazuje přehled výnosů České televize za rok 2005.

**Tab. 3.2 Přehled výnosů ČT za rok 2005**

	v tis. Kč	v %
Čerpání fondu televizních poplatků	2 529 382	55,0
Výnosy z podnikatelské činnosti	1 123 620	24,6
Ostatní výnosy	943 685	20,4
Výnosy celkem	4 596 687	100,0

Zdroj: výroční zpráva ČT za rok 2005, vlastní zpracování.

### Výnosy z televizního poplatku

V roce 2005 dosáhly výnosy z televizního poplatku výše 2 529 382 tis. Kč, tvořily tak 55 % z celkového objemu výnosů. Oproti předchozímu roku došlo ke zvýšení těchto výnosů o 348 431 tis. Kč, tj. o 16,0 %. Toto zvýšení bylo ovlivněno zvýšením televizního poplatku od října tohoto roku na 100 Kč a také úspěšností výběru poplatků a vymáháním dlužných televizních poplatků a úroků z prodlení. V průběhu roku 2005 se podařilo zastavit neustálý



úbytek počtu evidovaných přijímačů, který byl za poslední roky v průměru více jak 35 tisíc ročně a bylo zaevidováno 174 067 nových přijímačů.

### **Výnosy z podnikatelské činnosti**

Výnosy z vysílání reklamy, teleshoppingu a teletextu dosáhly v roce 2005 výše 1 123 620 tis. Kč a na celkových výnosech se podílely 24,6 %. Oproti roku 2004 došlo k poklesu o 17 642 tis. Kč, protože plnění roku 2004 bylo ovlivněno sportovními akcemi mimořádného významu (ME v kopané, LOH v Aténách).

### **Ostatní výnosy z podnikatelské činnosti**

Ostatní výnosy z podnikatelské činnosti tvořící výnosy z vysílání sponzorovaných pořadů, výnosy z výroby pořadů, výnosy z prodeje služeb, z prodeje práv a výnosy z aktivace nákladů na výrobu pořadů a změna stavu zásob dosáhly výše 943 685 tis. Kč, což tvoří 20,4 % z celkových výnosů roku 2005. Oproti předchozímu roku došlo ke snížení těchto výnosů o 70 877 tis. Kč, tj. o 7,0 %.

### **3.4.3 Výnosy České televize za rok 2006**

Celkové výnosy České televize v roce 2006 dosáhly výše 5 538 370 tis. Kč, oproti roku 2005 došlo ke zvýšení o 941 683 tis. Kč, tj. o 20,5 %. Přehled výnosů ČT za rok 2006 zobrazuje tab. 3.3.

**Tab. 3.3 Přehled výnosů ČT za rok 2006**

	v tis. Kč	v %
Čerpání fondu televizních poplatků	3 337 027	60,3
Výnosy z podnikatelské činnosti	1 264 180	23,0
Ostatní výnosy	937 163	16,7
Výnosy celkem	5 538 370	100,0

Zdroj: výroční zpráva ČT za rok 2006, vlastní zpracování.

### **Výnosy z televizního poplatku**

Výnosy z televizních poplatků v roce 2006 činily 3 337 027 tis. Kč, což představuje zvýšení oproti minulému roku o 31,9 %. Česká televize v roce 2006 využila možnosti dané zákonem o zvýšení příjmů z televizních poplatků, kdy od října předchozího roku se zvýšil televizní poplatek na 100 Kč měsíčně. V roce 2006 se podařilo udržet rostoucí trend počtu evidovaných televizních přijímačů, kdy přírůstek za rok 2006 dosáhl 72 123 přijímačů.

### Výnosy z podnikatelské činnosti

V roce 2006 dosáhly výnosy z reklamy, teleshoppingu a teletextu výše 1 264 180 tis. Kč, což tvoří 23 % z celkových výnosů a oproti předchozímu roku zaznamenaly zvýšení o 140 560 tis. Kč, tj. o 12,5 %. V tomto roce bylo dosaženo výrazného zvýšení výnosů z vysílání reklamy a to především udržením stabilní sledovanosti pořadů České televize při vysokém naplnění limitovaného reklamního času.

### Ostatní výnosy z podnikatelské činnosti

Ostatní výnosy z podnikatelské činnosti jako jsou výnosy z vysílání sponzorovaných pořadů, výnosy z výroby pořadů, z prodeje služeb, z prodeje práv a výnosy z aktivace nákladů na výrobu pořadů a změna stavu zásob byly zúčtovány ve výši 937 163 tis. Kč a oproti roku 2005 mírně poklesly o 0,7 %.

### 3.4.4 Výnosy České televize za rok 2007

Výnosy České televize za rok 2007 byly celkově ve výši 6 139 407 tis. Kč. Oproti předchozímu roku došlo ke zvýšení těchto výnosů o 601 037 tis. Kč, což je o 10,9 % více. Tab. 3.4 zobrazuje přehled výnosů České televize za rok 2007.

**Tab. 3.4 Přehled výnosů ČT za rok 2007**

	v tis. Kč	v %
Čerpání fondu televizních poplatků	4 228 453	68,9
Výnosy z podnikatelské činnosti	926 767	15,1
Ostatní výnosy	984 187	16,0
Výnosy celkem	6 139 407	100,0

Zdroj: výroční zpráva ČT za rok 2007, vlastní zpracování.

### Výnosy z televizního poplatku

Televizní poplatky v roce 2007 tvořily 4 228 453 tis. Kč. Oproti předchozímu roku došlo ke zvýšení o 891 426 tis. Kč, což představuje nárůst o 26,7 %. Od ledna roku 2007 došlo ke zvýšení televizního poplatku z původních 100 Kč na 120 Kč měsíčně. Zvýšení televizního poplatku nepřináší další zdroje pro Českou televizi, ale pouze eliminuje propad výnosů z vysílání reklamy. Tím dochází ke zvyšování podílu čerpání fondu televizních poplatků z 60,3 % v roce 2006 na 68,9 % v roce 2007. V roce 2007 bylo zaevidováno 66 136 nových příjemců.

### Výnosy z podnikatelské činnosti

Výnosy z vysílání reklamy, teleshoppingu a teletextu byly zúčtované v částce 926 767 tis. Kč a tvořily 15,1 % celkových výnosů. Oproti předchozímu roku došlo ke snížení těchto výnosů o 337 413 tis. Kč, tj. o 26,7 %. Toto snížení bylo ovlivněno omezením reklamního vysílání České televize na 0,5 % denního vysílacího času.

### Ostatní výnosy z podnikatelské činnosti

Ostatní výnosy z podnikatelské činnosti (výnosy z vysílání sponzorovaných pořadů, výnosy z výroby pořadů, z prodeje služeb, z prodeje práv a výnosy z aktivace nákladů na výrobu pořadů a změna stavu zásob atd.) byly ve výši 984 187 tis. Kč a oproti roku 2006 došlo k mírnému zvýšení těchto výnosů o 5,0 %.

### 3.4.5 Výnosy České televize za rok 2008

Celkové výnosy ČT za rok 2008 byly ve výši 6 760 158 tis. Kč a oproti předchozímu roku vzrostly o 620 751 tis. Kč, tj. o 10,1 %. Přehled výnosů ČT za rok 2008 uvádí tab. 3.5.

**Tab. 3.5 Přehled výnosů ČT za rok 2008**

	v tis. Kč	v %
Čerpání fondu televizních poplatků	4 717 238	69,8
Výnosy z podnikatelské činnosti	834 411	12,3
Ostatní výnosy	1 208 509	17,9
Výnosy celkem	6 760 158	100,0

Zdroj: výroční zpráva ČT za rok 2008, vlastní zpracování.

### Výnosy z televizního poplatku

Výnosy z televizního poplatku v roce 2008 činily 4 717 238 tis. Kč a na celkových výnosech se podílely 69,8 %. Oproti předchozímu roku byl zaznamenán růst o 488 784 tis. Kč, tj. o 11,6 %. Tento nárůst výnosů z televizních poplatků souvisí se zvýšením televizního poplatku na 135 Kč měsíčně s účinností od ledna 2008. Navýšení poplatku vyrovnává postupné rušení reklamního vysílání v České televizi. V roce 2008 dosáhla Česká televize dalšího zvýšení počtu evidovaných televizních přijímačů cca o 54 tisíc.

### Výnosy z podnikatelské činnosti

V tomto roce činily výnosy z reklamy, teleshoppingu a teletextu 834 411 tis. Kč a na celkových výnosech se podílely 12,3 %. Oproti roku 2007 došlo opět ke snížení těchto výnosů o 10,0 %. Důvodem je stále snižování podílu výnosů z reklamy na celkových výnosech, protože vysílání reklamy v České televizi je možné jen po dobu přechodu na zemské digitální televizní vysílání.

### Ostatní výnosy z podnikatelské činnosti

Ostatní výnosy z podnikatelské činnosti (výnosy z vysílání sponzorovaných pořadů, výnosy z výroby pořadů, z prodeje služeb, z prodeje práv a výnosy z aktivace nákladů na výrobu pořadů a změna stavu zásob atd.) byly zúčtované v částce 1 208 509 tis. Kč a z celkových výnosů tvořily 17,9 %. Oproti minulému roku došlo ke zvýšení o 22,8 %.

### 3.4.6 Zhodnocení výnosů z televizního poplatku

Výnosy z televizního poplatku jsou stabilním zdrojem příjmů ČT. Ve sledovaných letech se v průměru výnosy z televizního poplatku podílely 63,5 % na celkových výnosech.

**Tab. 3.6 Výnosy z televizního poplatku v letech 2004 - 2008 (v tis. Kč)**

	2004	2005	2006	2007	2008
Výnosy z TV poplatku	2 180 951	2 529 382	3 337 027	4 228 453	4 717 238
Podíl na celk. výnosech (%)	50,3	55,0	60,3	68,9	69,8
Index vývoje (%)	100,0	116,0	131,9	126,7	111,6

Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

Jak zobrazuje tab. 3.6, výnosy z televizního poplatku ve sledovaných letech rostou. Největší meziroční nárůst výnosů z poplatku je v letech 2006 a 2007. V těchto letech docházelo ke zvýšení televizního poplatku a také k růstu počtu evidovaných televizních vysílačů. Zvýšení výnosů z televizního poplatku však eliminuje propad výnosů z vysílání reklamy, protože dochází k postupnému rušení prodeje reklamního času v České televizi. Příloha č. 6 uvádí vývoj výše televizního poplatku.

### 3.4.7 Zhodnocení výnosů z podnikatelské činnosti

Výnosy z podnikatelské činnosti jsou významným zdrojem příjmů ČT. Mezi hlavní výnosy z podnikatelské činnosti patří výnosy z prodeje reklamního času.

**Tab. 3.7 Výnosy z podnikatelské činnosti v letech 2004 - 2008 (v tis. Kč)**

	2004	2005	2006	2007	2008
Výnosy z podnikatel.činnosti	1 141 262	1 123 620	1 264 180	926 767	834 411
Podíl na celk. výnosech (%)	26,3	24,6	23,0	15,1	12,3
Index vývoje (%)	100,0	98,5	112,5	73,3	90,0

Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

Z tab. 3.7 lze vysledovat, jak se ve sledovaných letech výnosy z podnikatelské činnosti vyvíjely. Tyto výnosy postupně klesají, klesá i podíl na celkových výnosech. V roce 2004 se výnosy z podnikatelské činnosti podílely na celkových výnosech 26,3 % a v roce 2008 už jen 12,3 %. Je to především dáno snížením výnosů z prodeje reklamního času v důsledku omezení reklamního vysílání České televize ve smyslu novely zákona č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích.

### 3.4.8 Zhodnocení ostatních výnosů z podnikatelské činnosti

Mezi ostatní výnosy z podnikatelské činnosti patří výnosy z vysílání sponzorovaných pořadů, výnosy z výroby pořadů, z prodeje služeb, z prodeje práv a výnosy z aktivace nákladů na výrobu pořadů a změna stavu zásob, ostatní výnosy jako např. výnosy z prodeje majetku, přijaté úroky, kursové zisky apod.

**Tab. 3.8 Ostatní výnosy z podnikatelské činnosti v letech 2004 - 2008 (v tis. Kč)**

	2004	2005	2006	2007	2008
Ostatní výnosy	1 014 564	943 685	937 163	984 187	1 208 509
Podíl na celk. výnosech (%)	23,4	20,4	16,7	16,0	17,9
Index vývoje (%)	100,0	93,0	99,3	105,0	122,8

Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

Tab. 3.8 ukazuje vývoj ostatních výnosů z podnikatelské činnosti České televize ve sledovaných letech. Tyto výnosy jsou v letech 2004 až 2007 téměř ve stejné výši, pouze v roce 2008 lze sledovat vzestup o 22,8 % oproti předchozímu roku. Na celkových výnosech se podílejí průměrně 17,8 %.

### 3.4.9 Zhodnocení celkových výnosů České televize v letech 2004 – 2008

Celkové výnosy České televize ve sledovaných letech rostly, jak lze sledovat v tab. 3.9. Největší meziroční nárůst je v letech 2005/2006, kdy celkové výnosy vzrostly o 20,5 % oproti předchozímu roku. To bylo především ovlivněno zvýšením výnosů z televizního poplatku a také zvýšením výnosů z reklamy. V dalších letech se drží meziroční nárůst těchto výnosů přibližně na úrovni 10 %.

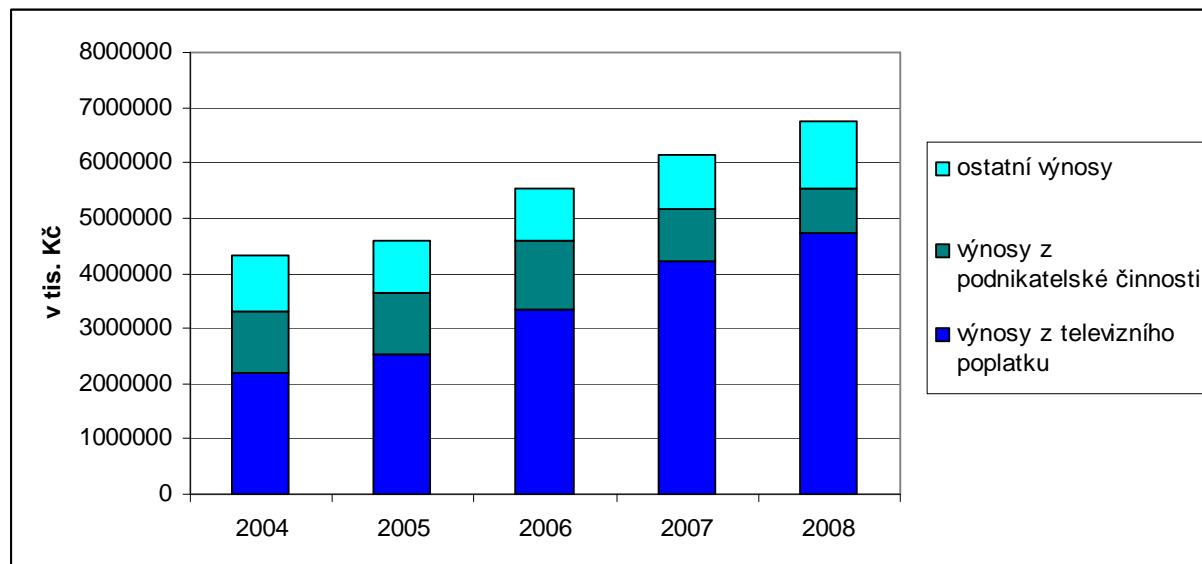
**Tab. 3.9 Celkové výnosy v letech 2004 - 2008 (v tis. Kč)**

	2004	2005	2006	2007	2008
Celkové výnosy	4 336 777	4 596 687	5 538 370	6 139 407	6 760 158
Index vývoje (%)	100,0	106,0	120,5	110,9	110,1

Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

Graf 3.1 zobrazuje strukturu výnosů ve sledovaných letech. Výnosy z televizního poplatku stále rostou, je to dáno především tím, že dochází ke zvýšení televizního poplatku a také k růstu počtu evidovaných televizních přijímačů. Oproti tomu výnosy z podnikatelské činnosti klesají, což je způsobeno poklesem výnosů z reklamy, neboť dochází k omezování reklamního vysílání České televize.

**Graf 3.1 Struktura výnosů České televize v letech 2004 - 2008**



Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

### **3.5 Náklady České televize**

Náklady České televize se dělí do tří oblastí dle jejich účelu využití a to na náklady na výrobu a vysílání, náklady servisních útvarů a ostatní nevýrobní útvary.

#### **Náklady na výrobu a vysílání**

Tyto náklady představují rozhodující část nákladů ČT. Zahrnují náklady na výrobu pořadů a náklady na vysílání. Do nákladů na vlastní výrobu se řadí náklady na výrobu pořadů včetně nákupu vysílacích práv, dále náklady na zakázkovou výrobu a nakupované pořady. Dále jsou zde zahrnuty i náklady technických útvarů zabezpečujících výrobu, kdy použití vlastních kapacit při výrobě pořadů je zahrnováno do nákladů na pořad jako náklad interní. Náklady na vysílání představují náklady na šíření signálu, které zahrnují náklady na provoz vysílačů a převaděčů, distribuční síť včetně pronájmu digitální kapacity na satelitním transpondéru a pronájem obrazových a zvukových okruhů, které slouží k propojení přenosu odbavovaného signálu. Zahrnují dále i společné náklady na výrobu a vysílání, do kterých patří náklady na DPH bez nároku na odpočet, náklady spojené s inkasem televizních poplatků, jejichž významnou složkou je odměna poskytovaná České poště za tuto službu, úhrady organizacím pro kolektivní správu autorských práv, provozovací honoráře a další. [22]

#### **Náklady servisních útvarů**

Náklady servisních útvarů jsou nezbytné k zabezpečování výroby a vysílání pořadů. Podstatnou část tvoří výdaje na správu objektů, odpisy dlouhodobého majetku a náklady spojené s jejich opravou a udržováním, dále spotřeba energie a vody. Do kompetence útvarů provozního ředitele patří i další činnosti, například stravování zaměstnanců, úklid, ostraha, provoz podatelny a kopírovacích zařízení. Významnou složkou servisních útvarů je informatika, která zajišťuje servis výpočetních techniky. Náklady útvaru generálního ředitele zahrnují mimo jiné i výzkum sledovanosti, jehož výsledky jsou využívány pro hodnocení pořadů a zařazování do vysílání, k prodeji reklamních časů a k dalšímu rozhodování. [22]

#### **Ostatní nevýrobní náklady**

Ostatní nevýrobní náklady zahrnují zejména náklady na pojištění majetku České televize, odpis pohledávek z televizních poplatků, náklady na audit a poradenské účetní a daňové služby, členské příspěvky hrazené organizacím, náklady na činnost Rady České televize a mimořádné náklady (kursové ztráty, smluvní pokuty, odstupné uvolňovaným

zaměstnancům, odškodnění pracovních úrazů, povinné úrazové pojištění, příspěvek zaměstnancům na penzijní připojištění apod.). [22]

### 3.5.1 Náklady České televize za rok 2004

Celkové náklady České televize za rok 2004 činily 4 336 777 tis. Kč. V tomto roce došlo v některých oblastech k neovlivnitelnému růstu nákladů, především to byl dopad vyplývající ze změny zákona o DPH. Přehled nákladů ČT za rok 2004 zobrazuje tab. 3.10.

**Tab. 3.10 Přehled nákladů ČT za rok 2004**

	v tis. Kč	v %
Náklady na výrobu a vysílání	3 537 535	81,6
Náklady servisních útvarů	727 359	16,8
Ostatní nevýrobní náklady	71 883	1,6
Náklady celkem	4 336 777	100,0

Zdroj: výroční zpráva ČT za rok 2004, vlastní zpracování.

#### Náklady na výrobu a vysílání

Z celkových nákladů připadá rozhodující část 3 537 535 tis. Kč, tj. 81,6 % na zabezpečení základního posílání ČT, na výrobu a vysílání programu. Z toho náklady na výrobu pořadů činily 2 351 137 tis. Kč, tj. 54,2 % z celkových nákladů. Náklady na spoje zahrnující náklady na šíření signálu dosáhly výše 540 607 tis. Kč a dále společné náklady na výrobu a vysílání, které představují výši 1 186 398 tis. Kč, tj. 27,4 % z celkového objemu nákladů.

#### Náklady na činnost servisních útvarů

Tyto náklady jsou nezbytné pro zabezpečení výroby a vysílání pořadů a v roce 2004 činily 727 359 tis. Kč, tj. 16,8 % z celkových nákladů. Podstatnou část těchto nákladů tvoří výdaje na správu objektů, opravy a údržbu těchto objektů a odpisy dlouhodobého majetku, na které bylo vynaloženo 41 059 tis. Kč.

#### Ostatní nevýrobní náklady

Ostatní nevýrobní náklady dosáhly v roce 2004 výše 71 883 tis. Kč a na celkových nákladech se podílely 1,6 %. Tyto náklady zahrnují zejména pojištění majetku ČT a povinné úrazové pojištění osob ve výši 17 906 tis. Kč, dále náklady spojené s uvolňováním zaměstnanců ve výši 20 603 tis. Kč a náklady na financování činnosti Rady ČT v částce 5 994 tis. Kč. Ostatní mimořádné náklady ve výši 14 434 tis. Kč tvoří kurzové ztráty, náklady na vyřazené dlouhodobého majetku, pokuty a penále.



### 3.5.2 Náklady České televize za rok 2005

V roce 2005 byly celkové náklady zúčtovány ve výši 4 596 687 tis. Kč a oproti minulému roku došlo k mírnému nárůstu těchto nákladů o 259 910 tis. Kč, tj. o 6,0 %. Tab. 3.11 zobrazuje přehled nákladů ČT za rok 2005.

**Tab. 3.11 Přehled nákladů ČT za rok 2005**

	v tis. Kč	v %
Náklady na výrobu a vysílání	3 759 570	81,8
Náklady servisních útvarů	749 279	16,3
Ostatní nevýrobní náklady	87 838	1,9
Náklady celkem	4 596 687	100,0

Zdroj: výroční zpráva ČT za rok 2005, vlastní zpracování.

#### Náklady na výrobu a vysílání

Náklady na výrobu a vysílání programu, které slouží na zabezpečení základního poslání ČT byly za rok 2005 zúčtovány ve výši 3 759 570 tis. Kč, tj. 81,8 %. Oproti minulému roku došlo ke zvýšení těchto nákladů o 222 035 tis. Kč, což je o 6,3 % více. Do těchto nákladů řadíme náklady na výrobu pořadů, které byly vykázány ve výši 2 538 076 tis. Kč a z celkových nákladů činí 55,2 %. Česká televize, ve srovnání s rokem 2004, investovala do výroby pořadů o 186 939 tis. Kč více finančních prostředků. Náklady na vysílání, tj. náklady na šíření signálu, činily 530 438 tis. Kč a společné náklady na výrobu a vysílání byly vynaloženy ve výši 1 221 494 tis. Kč, tj. 26,6% z celkových nákladů.

#### Náklady na činnost servisních útvarů

Tyto náklady pro zabezpečení výroby a vysílání pořadů činily v roce 2005 celkem 749 279 tis. Kč, což je 16,3 % z celkových nákladů. Ve srovnání s rokem 2004 vzrostly náklady na činnost servisních útvarů o 21 920 tis. Kč, tj. o 3,0 %.

#### Ostatní nevýrobní náklady

Ostatní nevýrobní náklady byly zúčtovány ve výši 87 838 tis. Kč a tvořily 1,9 % z celkových nákladů. Oproti předchozímu roku došlo k podstatnému zvýšení těchto nákladů o 15 955 tis. Kč, tj. o 22,2 %. Tyto náklady zahrnují náklady na daňovou povinnost ČT ve výši 4 239 tis. Kč, dále pojištění majetku ČT, povinné úrazové pojištění osob a penzijní připojištění ve výši 14 686 tis. Kč. Na náklady spojené s uvolňováním zaměstnanců připadlo 7 386 tis. Kč a na činnost Rady České televize 6 151 tis. Kč. Ostatní mimořádné náklady, tvořící kurzové ztráty, úroky, pokuty a penále, byly ve výši 15 166 tis. Kč.

### 3.5.3 Náklady České televize za rok 2006

Celkové náklady České televize za rok 2006 činily 5 538 370 tis. Kč a zaznamenaly oproti roku 2005 nárůst o 941 683 tis. Kč, tj. zvýšení o 20,5 %. Toto zvýšení vyplývá z rozšíření výroby pro zabezpečení vysílání 4 programů České televize. Přímé vklady do výroby pořadů byly vyšší než v předchozím roce a vyžádaly si rozšíření vlastních výrobních kapacit. Přehled nákladů ČT za rok 2006 uvádí tab. 3.12.

**Tab. 3.12 Přehled nákladů ČT za rok 2006**

	v tis. Kč	v %
Náklady na výrobu a vysílání	4 683 830	84,6
Náklady servisních útvarů	762 231	13,7
Ostatní nevýrobní náklady	92 309	1,7
Náklady celkem	5 538 370	100,0

Zdroj: výroční zpráva ČT za rok 2006, vlastní zpracování.

#### **Náklady na výrobu a vysílání**

Náklady na výrobu a vysílání tvořily v roce 2006 opět rozhodující část nákladů ČT. Jejich výše 4 683 830 tis. Kč představuje 84,6 % podíl na zabezpečení základního posílání ČT. Oproti minulému roku došlo k navýšení těchto nákladů o 924 260 tis. Kč, tj. o 24,6 %. Z toho náklady na výrobu pořadů byly zúčtovány ve výši 3 303 120 tis. Kč a z celkových nákladů tvořily 59,7 %. Dále náklady na šíření signálu činily 586 308 tis. Kč a společné náklady na výrobu a vysílání činily 1 380 710 tis. Kč, tj. 24,9 % z celkových nákladů.

#### **Náklady na činnost servisních útvarů**

Náklady servisních útvarů dosáhly v roce 2006 výše 762 231 tis. Kč, tj. 13,7 % z úhrnu nákladů. Oproti předchozímu roku došlo k mírnému zvýšení těchto nákladů o 12 952 tis. Kč, tj. o 1,7 %.

#### **Ostatní nevýrobní náklady**

Ostatní nevýrobní náklady dosáhly výše 92 309 tis. Kč, tj. 1,7 % z celkových nákladů. Ve srovnání s předchozím rokem došlo opět ke zvýšení o 4 471 tis. Kč, tj. o 5,1 %. Z těchto nákladů činily náklady na daňovou povinnost České televize 5 310 tis. Kč, dále pojištění majetku ČT, povinné úrazové pojištění osob a penzijní připojištění ve výši 18 200 tis. Kč. Na činnost Rady České televize bylo vyčleněno 6 928 tis. Kč. Ostatní mimořádné náklady, tvořící kurzové ztráty, úroky, pokuty a penále, byly ve výši 18 459 tis. Kč.

### 3.5.4 Náklady České televize za rok 2007

V roce 2007 byly celkové náklady zúčtovány v částce 6 139 407 tis. Kč. Oproti předchozímu roku došlo opět k nárůstu těchto nákladů a to o 601 037 tis. Kč, což je o 10,9 % více. Opět toto navýšení finančních prostředků bylo směřováno především do výroby a vysílání pořadů. Tab. 3.13 zobrazuje přehled nákladů ČT za rok 2007.

**Tab. 3.13 Přehled nákladů ČT za rok 2007**

	v tis. Kč	v %
Náklady na výrobu a vysílání	5 241 845	85,4
Náklady servisních útvarů	785 421	12,8
Ostatní nevýrobní náklady	112 141	1,8
Náklady celkem	6 139 407	100,0

Zdroj: výroční zpráva ČT za rok 2007, vlastní zpracování.

#### **Náklady na výrobu a vysílání**

Náklady na výrobu a vysílání dosáhly v roce 2007 výše 5 241 845 tis. Kč a na celkových nákladech se podílely 85,4 %. Ve srovnání s předchozím rokem došlo opět k navýšení těchto nákladů a to o 558 015 tis. Kč, tj. 11,9 %. Z toho náklady na výrobu pořadů činily 3 744 049 tis. Kč, tj. 61,0 % z celkových nákladů, náklady na vysílání byly vykázány ve výši 603 887 tis. Kč, což je 9,8 % z úhrnu nákladů. Společné náklady na výrobu a vysílání činily celkově 1 497 796 tis. Kč, což odpovídá 14,6 % podílu na celkových nákladech.

#### **Náklady na činnost servisních útvarů**

V roce 2007 dosáhly tyto náklady výše 785 421 tis. Kč, tj. 12,8 % z celkových nákladů. Oproti předchozímu roku se tyto náklady zvýšily o 23 190 tis. Kč, tj. o 3,0 %.

#### **Ostatní nevýrobní náklady**

Ostatní nevýrobní náklady dosáhly výše 112 141 tis. Kč a z celkových nákladů tvořily 1,8 %. V porovnání s předchozím rokem došlo k růstu ostatních nevýrobních nákladů o 19 832 tis. Kč, tj. o 21,5 %. Důvodem tohoto zvýšení je především mimořádné penále vyměřené finančním úřadem ve výši 43 870 tis. Kč.

### 3.5.5 Náklady České televize za rok 2008

Celkové náklady za rok 2008 byly ve výši 6 760 158 tis. Kč. Ve srovnání s rokem 2007 došlo k růstu celkových nákladů o 620 751 tis. Kč, tj. o 10,1 %. Tento nárůst je srovnatelný s nárůstem nákladů v předchozím roce. Přehled nákladů ČT uvádí tab. 3.14.

**Tab. 3.14 Přehled nákladů ČT za rok 2008**

	v tis. Kč	v %
Náklady na výrobu a vysílání	5 616 302	83,1
Náklady servisních útvarů	822 070	12,2
Ostatní nevýrobní náklady	321 786	4,7
Náklady celkem	6 760 158	100,0

Zdroj: výroční zpráva ČT za rok 2008, vlastní zpracování.

#### **Náklady na výrobu a vysílání**

Náklady na výrobu a vysílání za rok 2008 byly zúčtovány ve výši 5 616 302 tis. Kč, což odpovídá 83,1 % z úhrnu nákladů. Ve srovnání s předchozím rokem se tyto náklady zvýšily o 374 456 tis. Kč, tj. o 7,1 %. Z toho náklady na výrobu pořadů dosáhly výše 3 383 815 tis. Kč, náklady na vysílání byly vykázány ve výši 623 156 tis. Kč a společné náklady na výrobu a vysílání činily 1 566 011 tis. Kč.

#### **Náklady na činnost servisních útvarů**

Náklady servisních útvarů dosáhly v roce 2008 výše 822 070 tis. Kč, což je 12,2 % z celkových nákladů. Oproti roku 2007 se tyto náklady zvýšily o 36 649 tis. Kč, tj. o 4,7 %.

#### **Ostatní nevýrobní náklady**

V roce 2008 byly ostatní nevýrobní náklady zúčtovány ve výši 321 786 tis. Kč a na celkových nákladech se podílely 4,7 %. Z těchto nákladů činily náklady na daňovou povinnost České televize 1 411 tis. Kč, dále pojištění majetku ČT, povinné úrazové pojištění osob a penzijní připojištění ve výši 19 481 tis. Kč, na činnost Rady České televize 9 047 tis. Kč. Ostatní mimořádné náklady, tvořící kurzové ztráty, úroky, pokuty a penále, byly ve výši 61 626 tis. Kč. Velký růst těchto nákladů dále ovlivnily výdaje na podporu DVBT vysílání a odvod do Státního fondu pro kinematografii ve výši 165 000 tis. Kč. Celkově tyto náklady vrostly oproti minulému roku téměř trojnásobně.

### 3.5.6 Zhodnocení nákladů na výrobu a vysílání

Náklady na výrobu a vysílání tvoří největší část nákladů České televize. Ve sledovaných letech se v průměru tyto náklady podílely 83,3 % na celkových nákladech. Z tab. 3.15 lze sledovat mírný vzestup nákladů na výrobu a vysílání, který je zapříčiněn především rozšiřováním výroby z důvodu digitalizace.

**Tab. 3.15 Náklady ČT na výrobu a vysílání v letech 2004 - 2008 (v tis. Kč)**

	2004	2005	2006	2007	2008
Náklady na výrobu a vysílání	3 537 535	3 759 570	4 683 830	5 241 845	5 616 302
Podíl na celk. nákladech (%)	81,6	81,8	84,6	85,4	83,1
Index vývoje (%)	100,0	106,3	124,6	111,9	107,1

Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

### 3.5.7 Zhodnocení nákladů na činnost servisních útvarů

Náklady na činnosti servisních útvarů jsou nezbytné k zabezpečování výroby a vysílání pořadů. Z tab.3.16 lze sledovat, že dochází k jejich mírnému meziročnímu růstu, zatímco jejich podíl na celkových nákladech mírně klesá. Tato hodnota se pohybuje od 16,8 % podílu v roce 2004 k 12,2 % podílu v roce 2008. V průměru činí podíl na celkových nákladech České televize 14,4 %.

**Tab. 3.16 Náklady ČT na činnost servisních útvarů v letech 2004 - 2008 (v tis. Kč)**

	2004	2005	2006	2007	2008
Náklady servisních útvarů	727 359	749 279	762 231	785 421	822 070
Podíl na celk. nákladech (%)	16,8	16,3	13,7	12,8	12,2
Index vývoje (%)	100,0	103,0	101,7	103,0	104,7

Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

### 3.5.8 Zhodnocení ostatních nevýrobních nákladů

Ostatní nevýrobní náklady se ve sledovaných letech podílely na celkových nákladech v průměru 2,3 %. Tab. 3.17 zobrazuje, že podíl na celkových nákladech je od roku 2004 do roku 2007 téměř shodný, pouze v roce 2008 můžeme sledovat výrazný růst tohoto podílu na 4,7 % z celkových nákladů. Důvodem je celkové zvýšení ostatních nevýrobní nákladů, které se projevilo jak ve zvýšeném podílu na celkových nákladech, tak i ve výrazném, téměř trojnásobném, zvýšení těchto nákladů oproti předchozímu roku. Toto zvýšení je ovlivněno

zvýšením mimořádných nákladů, výdaji na podporu digitálního vysílání a odvodem financí do Státního fondu pro podporu a rozvoj české kinematografie.

**Tab. 3.17 Ostatní nevýrobní náklady ČT v letech 2004 - 2008 (v tis. Kč)**

	2004	2005	2006	2007	2008
Ostatní nevýrobní náklady	71 883	87 838	92 309	112 141	321 786
Podíl na celk. nákladech (%)	1,6	1,9	1,7	1,8	4,7
Index vývoje (%)	100,0	122,2	105,1	121,5	287,0

Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

### 3.5.9 Zhodnocení celkových nákladů v letech 2004 – 2008

Celkové náklady České televize ve sledovaných letech mírně rostly. Tab. 3.18 zobrazuje vývoj těchto nákladů v letech 2004 až 2008, kde můžeme sledovat jejich meziroční nárůst. Ve sledovaných letech činí průměrný meziroční nárůst celkových nákladů 9,5 %.

**Tab. 3.18 Celkové náklady ČT v letech 2004 - 2008 (v tis. Kč)**

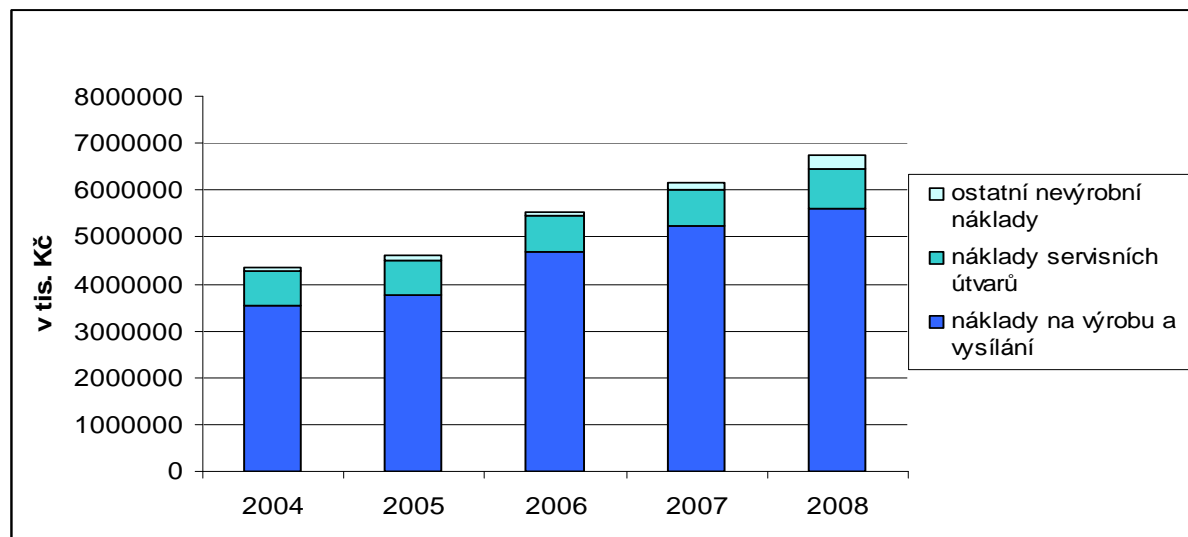
	2004	2005	2006	2007	2008
Celkové náklady	4 336 777	4 596 687	5 538 370	6 139 407	6 760 158
Index vývoje (%)	100,0	106,0	120,5	110,9	110,1

Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

Navýšení celkových nákladů má celou řadu důvodů. Došlo k rozšíření výroby pro zabezpečení vysílání čtyř kanálů České televize, tj. ČT1, ČT2, zpravodajského kanálu ČT24 a sportovního kanálu ČT4. Pro naplnění celkové vysílací doby bylo třeba zvýšit výrobu pořadů. Přímé vklady do výroby pořadů si vyžádaly rozšíření vlastních výrobních kapacit, což znamenalo vyšší technické vybavení, personální obsazení a tím i větší provozní a mzdové náklady. Součástí nákladů České televize jsou i náklady spojené s přechodem na zemské digitální televizní vysílání, které jsou hrazeny z účelových prostředků z vysílání reklamy. Pro zajištění příjmu signálu po přechodnou dobu vzniká nutnost financovat současně analogové i digitální vysílání, což zvyšuje náklady na šíření signálu.

Graf 3.2 zobrazuje strukturu nákladů České televize ve sledovaných letech. Z grafu je zřejmé, že celkové náklady ročně rostou a také tak i náklady na výrobu a vysílání, což je způsobeno rozšiřováním výroby. Dále lze sledovat především navýšení ostatních nevýrobních nákladů v roce 2007 a více v roce 2008, které je způsobeno odvody vyplývajícími ze zákona č. 304/2007 Sb.<sup>1</sup> v částce 165 000 tis. Kč.

**Graf 3.2 Struktura nákladů České televize v letech 2004 - 2008**



Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

### 3.6 Hospodářský výsledek České televize v letech 2004 - 2008

Hospodaření České televize bylo ve sledovaných letech plánováno vždy jako vyrovnané. Tab. 3.19 zobrazuje hospodářský výsledek ČT, který je vždy vyrovnaný. Celkové náklady jsou shodné s celkovými výnosy, jak můžeme sledovat v grafu 3.3. Pozitivní ekonomický vývoj ČT, který potvrzují údaje za roky 2004 až 2008, je založen na opatřeních před rokem 2004.

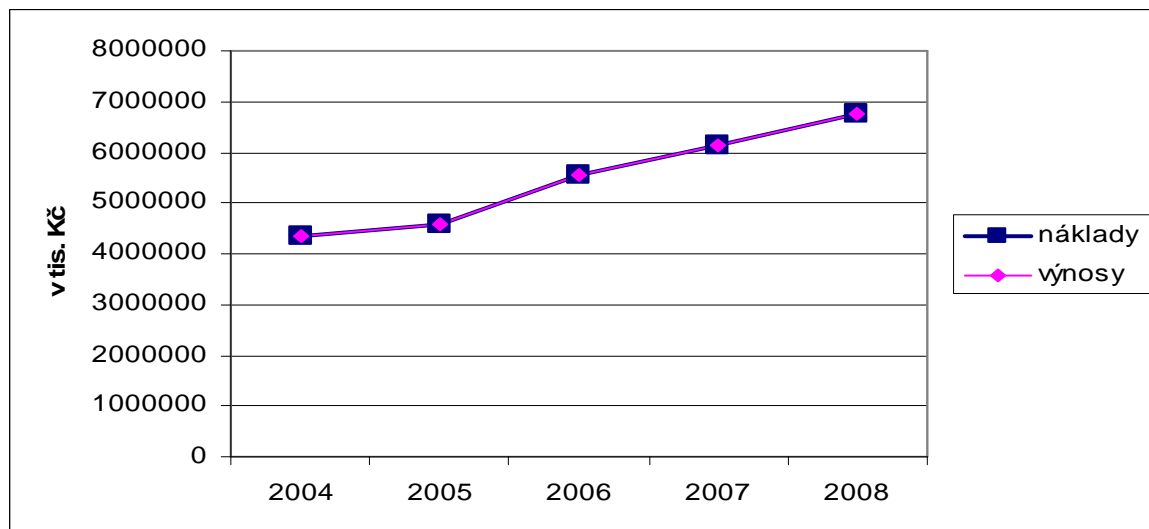
**Tab. 3.19 Hospodářský výsledek ČT v letech 2005-2008 (v tis. Kč)**

	2004	2005	2006	2007	2008
Celkové výnosy	4 336 777	4 596 687	5 538 370	6 139 407	6 757 900
Celkové náklady	4 336 777	4 596 687	5 538 370	6 139 407	6 757 900
Hospodářský výsledek	0	0	0	0	0

Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

<sup>1</sup> Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s dokončením přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání.

**Graf 3.3 Vývoj nákladů a výnosů v letech 2004 - 2008**



Zdroj: výroční zprávy ČT 2004-2008, vlastní zpracování.



## **4 Zhodnocení vlivu digitalizace televizního vysílání na hospodaření České televize**

### **4.1 Digitalizace televizního vysílání**

Přechod na digitální vysílání je nevyhnutelný proces daný světovým trendem digitalizace telekomunikačních technologií a služeb a zvyšující se potřebou efektivnějšího využívání kmitočtového spektra. Tato problematika je velice rozsáhlá a úzce svázaná se státní politikou zejména v oblasti elektronických komunikací, informatiky, kultury, ale i v oblasti sociální. Přechod na digitální vysílání je významný krok, který veřejnosti nabídne nejen novou kvalitu a širší nabídku televizních programů, ale umožní jí i vstup do zcela nového informačního prostředí v oblasti rozvíjejících se interaktivních služeb. [1]

Lze předpokládat, že digitalizace satelitních a kabelových sítí bude provedena pouze tržními silami, bez zásadní ingerence státu. Přestože by měla komunikační a technologická politika státu pohlížet integrovaně na všechny přenosové platformy, a to při zachování podmínky zůstat platformově neutrální, existují obecně důvody, pro které přechod na digitální zemské vysílání zásahy státu vyžaduje. Jedná se zejména o:

- zamezení tzv. digitálního rozdílu a v jeho důsledku informačního rozdílu např. mezi městem a venkovem, mezi sociálně silnějšími a slabšími skupinami společnosti,
- posílení postavení České republiky v evropské mediální krajině, např. vytvoření pracovních příležitostí, výroba pořadů atd.
- umožnění naplnění ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, neboť v procesu přechodu na digitální vysílání je nutné České televizi vytvořit takové podmínky, aby mohla efektivně plnit úkoly veřejné služby vyplývající z těchto zákonů, zřízením tzv. multiplexu<sup>2</sup> veřejné služby,
- zefektivnění využívání omezeného zdroje - kmitočtového spektra, který je veřejným majetkem. [11]

---

<sup>2</sup> Multiplex je souhrnný datový tok obsahující dílčí datové toky náležející jednotlivým televizním, popřípadě rozhlasovým programům a doplňkovým službám, upravený pro společné šíření prostřednictvím vysílací sítě. Používá se též pro označení vysílací sítě tvořené digitálními vysílači.

#### 4.1.1 Výhody digitální televize

Jednou z hlavních výhod digitální televize je to, že oproti analogové televizi mnohem lépe využívá kmitočtové spektrum, které je poměrně omezené. Jeden analogově vysílaný program zabírá jeho poměrně velkou část, čím je počet vysílačů a tím i programů omezen. Digitální systémy dovolují v daném pásmu kmitočtů umístit větší počet programů, protože v jednom televizním kanálu jich lze pomocí multiplexu šířit více najednou a k tomu ještě další telekomunikační služby. Navíc je možné konstruovat vysílací sítě tak, že všechny vysílače vysílají na stejném kmitočtu. Takže první výhodou digitální televize je možnost výběru z mnohem rozsáhlejší programové nabídky, než je tomu u analogové televize. [8]

Velkým problémem analogové televize je znehodnocení přijímaného signálu mnoha druhy rušení. V mnoha místech je sice možné zachytit celou řadu televizních programů, ale žádný v kvalitě, která by nám vyhovovala. Naproti tomu signál digitální televize je vůči různým druhům zkreslení prakticky necitlivý. Navíc, i když se tato rušení vyskytnou, neprojeví se to vůbec v kvalitě obrazu, pouze např. zhoršením dosahu vysílače. [8]

Pro přenos analogové televize se v současné době u nás používá výhradně systém PAL<sup>3</sup>, který má nevýhodu v tom, že pro přenos jasových i barevných informací používá stejné pásmo kmitočtů. Výsledkem jsou často rozmazané barevné přechody nebo rušivé struktury v obraze. Digitální televize umožní přenášet všechny tři barevné složky nezávisle a zcela se tak zbaví rušení. Výsledkem zřetelným pro diváka je podstatně čistší obraz. [8]

U digitální televize stačí k pokrytí stejného území podstatně nižší vysílací výkon vysílače, než je tomu u analogové televize. To je umožněno použitím určitého typu modulace. Lze tedy říci, že vysílání digitální televize je nejen levnější, než vysílání analogové, ale že navíc je i ekologická. [8]

Příjem analogového televizního signálu v jedoucích vozidlech není prakticky vůbec možný. Naproti tomu digitální vysílání dovoluje používat přenosné přijímače s jednoduchými anténami, aniž by jejich poloha nějak ovlivňovala kvalitu zvuku nebo obrazu, a dokonce i příjem televizního vysílání v jedoucích vozidlech je naprosto kvalitní, samozřejmě za předpokladu dostatečné síly signálu. [8]

---

<sup>3</sup> PAL je systém analogového kódování obrazu používaný v téměř celé Evropě včetně České republiky.

Digitální přenosové systémy umožní, aby se základním formátem stal obraz s poměrem stran 16 : 9, který lépe odpovídá fyziologickým aspektům lidského vidění a umožní lepší využití velkoplošných obrazovek. Jednodušší bude i převod kinematografických filmů pro televizní vysílání. Digitální technika umožní ve vysílání i široké využití vícekanálových zvukových systémů známých doposud jen z kin nebo nosičů DVD. [8]

Změní se i doplňkové informační a interaktivní služby televizního vysílání. Spolu s programy mohou být šířeny také další informace a aplikace, které mohou doplňovat nebo přinášet další doprovodné informace a služby. V případě digitálního televizního vysílání to může znamenat například více jazykových verzí zvukového doprovodu či přidání podrobného popisu právě vysílaných či teprve připravovaných pořadů (v podobě tzv. elektronického programového průvodce). Nebo přidání služeb informačního charakteru (např. zprávy, publicistika apod.), či celých aplikací s lokální interaktivitou (např. hry, běžící "v televizním přijímači"). Pokud je zařízení vybaveno tzv. zpětným kanálem, realizovaným zpravidla přes internet, může divák odesílat svoje reakce apod. zpět do centra. Pak se může přímo účastnit hlasování, anket, her, kursů, sázek a případně nakupování na dálku. [8]

Spolu s digitálním televizním signálem lze šířit i digitální rozhlasový signál či internet. Brzy by se proto měly objevit systémy kombinující televizi s počítačem, což dále výrazně rozšíří uživatelské možnosti.

#### **4.1.2 Nevýhody digitální televize**

Digitální televize má ovšem také určité nevýhody, například informační, časová, technická a finanční náročnost zavádění digitálního signálu. Potíže působí určitá „setrvačnost“ koncových uživatelů a jejich neochota investovat do nové technologie. Ukazuje se totiž, že podstatná část diváků je v podstatě spokojena s rozsahem a kvalitou stávajícího analogového vysílání. Mnozí mají přístup k satelitnímu či kabelovému šíření programů, jejichž množství a pestrost považují za zcela dostatečnou. Pořízení set top boxu, případně nákup poměrně drahého digitálního televizního přijímače se tak řadě domácností jeví jako zbytečný výdaj. [8]

Pro vysílatele představuje digitalizace zejména dodatečné vysoké náklady na paralelní šíření signálu dvěma cestami (analogově a digitálně) po dobu trvání přechodného období, které může být dosti dlouhé (i pět a více let). Mnozí vysílatelé navíc plánují rozšíření své programové nabídky, což vyžaduje značné investice. [8]

Dále je nutné vybudovat síť zemského digitálního vysílání v kmitočtovém pásmu, kde v současnosti pracují analogové vysílače (zpracovat projekty sítí, projekty rekonstrukce a výstavby, obměnit vysílače, vystavět nová střediska atd.). V kmitočtovém spektru je při zavádění digitálního vysílání nutné provádět velmi rozsáhlé přesuny, což vyžaduje rozsáhlou mezinárodní koordinaci. V důsledku těchto změn dochází k postupnému omezování funkce analogových systémů, a tím i ke zhoršení příjmu stávajícího analogového vysílání v některých lokalitách. [8]

V neposlední řadě je nutné, aby byl celý proces přechodu na digitální vysílání ošetřen nezbytnou legislativou. Na příkladu České republiky lze ukázat, že legislativní proces může nakonec být hlavní příčinou zásadního zdržení zavádění digitální technologie. [8]

#### **4.1.3 Nevyhnutelnost digitalizace vysílání**

Nemalé problémy provázející zavedení digitální televize nemůžou nic změnit na tom, že rozjezd digitálního vysílání je pouze otázkou času. Další rozvoj analogového vysílání již není možný. Kmitočtové spektrum, jako omezený přírodní zdroj, je dnes prakticky vyčerpáno. Digitalizace je v tomto smyslu péčí o obnovitelný přírodní zdroj, který je zajišťován převážně státem, dle Ústavy ČR: „*Stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství.*“ [21, hlava I., čl.7]

Nové služby a technologie vázané na mobilitu vytvářejí tlak na omezování kmitočtových pásem vyhrazených pro televizi. Stávající přidělení těchto kmitočtových pásem bude na evropské i světové úrovni podrobena revizi, které se Česká republika bude muset podřídit. Informační společnost, jejíž rozvoj je součástí Národní telekomunikační politiky, má rostoucí nároky na šíři a formy přístupu k informacím a zábavě. Digitalizace je jediný technologický postup, který to umožňuje. [8]

#### **4.2 Vývoj digitálního vysílání**

Zkušenosti se zaváděním a provozováním digitálního vysílání v jednotlivých zemích jsou velmi rozdílné v závislosti na výchozích podmínkách a dosavadním vývoji vysílání. Každá země postupuje svou vlastní cestou a často je ovlivněna historickou zkušeností v oblasti vysílání.

### 4.2.1 Digitální vysílání ve světě

Digitalizaci televizního vysílání jako první započala Velká Británie v roce 1998, kdy se začaly šířit první digitální multiplexy do britských domácností. Mediální regulátor vyhradil pro období souběhu analogového a digitálního vysílání celkem 6 digitálních multiplexů. Jeden z nich byl určen přímo veřejnoprávní rozhlasové a televizní stanici BBC a ostatní komerčním subjektům. Programová skladba jednotlivých multiplexů odpovídala více méně programům dostupným na satelitech a skladbě v kabelových rozvodech. Přibýly však mimo jiné i nové televizní programy a služby. Po nezájmu veřejnosti o placené služby digitálního vysílání a všeobecně nízké vybavenosti britských diváků set-top boxy<sup>4</sup>, v roce 2002 celý komerční systém zkrachoval. Poté BBC převzala digitální pozemní síť a vytvořila tzv. platformu FreeView, která poskytuje dostupné televizní a rozhlasové programy a dodatečné služby. Tím byl nastartován proces, který prudce zvýšil zájem o pozemní digitální platformu. [7]

Druhým státem, který se připravil na spuštění digitálního vysílání, bylo Švédsko. V roce 1999 zahájilo Švédsko digitalizaci zemského televizního vysílání pomocí jednoho veřejnoprávního a tří soukromých multiplexů, roce 2004 k nim přidalo ještě pátý multiplex. K dnešnímu dni pokrývají digitální síť ve Švédsku 90 % obyvatelstva s kapacitou až 22 televizních kanálů. Přes počáteční problémy s nedostupností Set Top Boxů za přijatelné ceny a přílišnou orientaci na placenou platformu je dnes růst prodeje těchto zařízení značný. [7]

Dalším státem, který stihl podobný osud u placené platformy jako Velkou Británii, se stalo Španělsko. Digitální vysílání v této zemi bylo zahájeno v roce 2000 s disponibilní kapacitou 6 multiplexů. Jeden multiplex byl vyhrazen stávajícím provozovatelům celoplošného analogového vysílání a další byly uděleny španělskou vládou v rámci licenčního řízení. Vzhledem k nedostupnosti cenově přijatelných set-top-boxů, atraktivního obsahu a krachu společnosti, která provozovala 3,5 multiplexu, došlo v roce 2002 k útlumu rozvoje pozemního digitálního vysílání. Proto v roce 2002 byla situace přehodnocena a opětovný start digitalizačního procesu naplánován na rok 2005 ve spolupráci s veřejnoprávní televizí a hlavními soukromými poskytovateli televizního vysílání. [7]

---

<sup>4</sup> Set-top box je přijímač digitálního signálu, který obsahuje digitální tuner k naladění programů. Je to převodník digitálního signálu na signál analogový.

Zcela odlišný přístup k zahájení pozemního digitálního vysílání zvolilo Německo. Aplikovalo regionální či tzv. ostrůvkovou metodu spočívající v přepínání analogových vysílačů do digitálního režimu po relativně krátkém přechodném období (souběh analogového a digitálního vysílání), což způsobuje redukci nákladů na minimum. Tento způsob přechodu z analogového na digitální vysílání však mohl být uskutečněn pouze proto, že německé domácnosti jsou z velké části vybaveny kabelovým připojením. [7]

Finsko zahájilo vysílání v systému digitální televize v roce 2001 na třech multiplexech. Jeden byl vyhrazen provozovateli veřejné služby a zbylé dva připadly komerčním provozovatelům. Při sestavování skladby multiplexu vsadilo Finsko na podporu interaktivních služeb. Z důvodu nedostatku set-top boxů vybavených interaktivními schopnostmi v tomto standardu byl rozvoj digitální televize v počátcích velmi pomalý. Až ke konci roku 2002, kdy se na trhu objevily první set-top boxy, mohly být teprve realizovány interaktivní služby typu sázení, domácí bankovníctví, rozšířený elektronický programový průvodce, doprovodné služby k televizním pořadům atd. [7]

Mezi další státy, které již zahájily pravidelné digitální pozemní vysílání, patří například Nizozemí, Švýcarsko, Itálie. V mnoha dalších zemích probíhají zkušební provozy. Z mimoevropských států bylo zahájeno digitální pozemní vysílání také v USA, Austrálii, Singapuru, Indii a na Novém Zélandě. [7]

#### **4.2.2 Vývoj přechodu na digitální vysílání v ČR**

Návrh koncepce přechodu na digitální rozhlasové a televizní vysílání v České republice byl vytvořen v červenci roku 2001. Tato Koncepce se stala výchozím strategickým dokumentem, který na základě výsledků mezinárodní koordinace kmitočtů potřebných pro dosažení cíle první fáze přechodu, po upřesnění nároků na financování veřejnoprávního vysílání, na základě zkušeností získaných s vysíláním zemské digitální televize po zprovoznění prvních dvou celoplošných digitálních multiplexů a po zhodnocení cenového vývoje na trhu digitálních přijímacích zařízení byl doplněn návrhem dalšího postupu. [11]

V roce 2004 byla vládě předložena Koncepce zahájení digitálního televizního vysílání v České republice v letech 2004 až 2006. Jejím cílem bylo umožnit zahájení digitálního televizního vysílání za stávající platné právní úpravy. Tato koncepce se zaměřila výhradně na období zahájení digitálního vysílání, kdy ještě nebude omezeno analogové vysílání. [11]

V souvislosti s digitalizací bylo zapotřebí provést úpravu legislativy. Legislativní změny se týkaly především zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, všechny zákony ve znění pozdějších předpisů.

Úprava zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání umožnila zahájení a rozvoj digitálního vysílání. Tento zákon přinesl v souvislosti s digitálním vysíláním následující změny:

- úprava a doplnění definičního aparátu (definice služeb souvisejících s programem, elektronického programového průvodce),
- za rozhlasové a televizní vysílání není považováno vysílání prostřednictvím dálkového přístupu (Internetu),
- bylo modifikováno zahájení licenčního řízení (např. zahájení z podnětu uchazeče o licenci),
- zákaz křížení vlastnictví (kumulace individuálního oprávnění k provozu multiplexu a samotné licence k provozování digitálního zemského vysílání),
- pluralita informací v celoplošném digitálním vysílání (např. 1 osoba nemůže být držitelem současně více než dvou licencí k provozování celoplošného digitálního zemského vysílání opravňujících k šíření plnoformátových programů),
- úprava možnosti změn v souboru technických parametrů pro analogové vysílání a nově v diagramu využití rádiových kmitočtů pro digitální vysílání. [11]

Vzhledem k tomu, že úprava zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání nezohlednila všechny aspekty přechodu na digitální vysílání, byl předložen vládě k projednání návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s dokončením přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání, tzv. diginovela. Cílem návrhu bylo přinést konkrétní řešení pro řešení problému získání volných kmitočtů pro sestavení a vybudování digitálních sítí určených pro televizní vysílání a zajištění obsahu vysílání pro digitální síť. Tento návrh zákona byl Parlamentem ČR schválen a ve Sbírce zákonů publikován pod číslem 304/2007 Sb. s účinností od 1. ledna 2008. [11]

„Diginovela“ umožňuje vstup novým provozovatelům zemského digitálního vysílání na trh, tzn. zvýšení plurality vysílání, dále stabilizaci vztahu provozovatelů vysílání a operátorů sítí a liberalizaci televizního trhu. Umožňuje dále provozování převzatého vysílání v rámci sítí zemského digitálního televizního vysílání, dočasné ponechání reklamy na veřejnoprávní televizi s tím, že z části výnosů bude hrazen rozvoj multiplexu veřejné služby a podpora přechodu. Zákon také stanovuje termíny vypnutí zemského analogového televizního vysílání na území České republiky. [10]

#### **4.2.2.1 Technický plán přechodu**

Přechod na digitální televizní vysílání se řídí pravidly, která určila vláda ve spolupráci se státními regulačními úřady, schválil je Parlament ČR a na jejich dodržování dohlíží opět státní regulační úřady. Vedle základních zákonů, podle kterých se řídí provozovatelé rozhlasového a televizního vysílání, ale také operátoři vysílacích sítí, bylo třeba připravit i konkrétní plán digitalizace. Pro tento účel vypracoval Český telekomunikační úřad, v souladu s Konceptí rozvoje digitálního vysílání v ČR, tzv. Technický plán přechodu (dále TPP) ze zemského analogového na zemské digitální televizní vysílání, který byl schválen v dubnu roku 2008. [10]

Technický plán přechodu stanovuje sestavení sítě elektronických komunikací pro multiplex veřejné služby, dalších sítí pro celoplošné zemské digitální televizní vysílání a jedné sítě umožňující regionální zemské digitální televizní vysílání tak, aby při vypnutí zemského analogového televizního vysílání v rámci jedné územní oblasti, nedošlo ke zmenšení území pokrytého signálem zemského televizního vysílání programů provozovatelů vysílání s licencí dotčených vypnutím v dané územní oblasti. Plán dále stanovuje pravidla pro přechod zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání, zejména lhůty, podmínky a způsob postupu při procesu rozvoje sítí elektronických komunikací pro zemské digitální televizní vysílání, včetně lhůt, podmínek a způsobu vypínání zemského analogového televizního vysílání. V TPP se rovněž stanoví minimální rozsah pokrytí území zemským digitálním televizním signálem ke dni dokončení přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání. [10]



Podle aktuální verze Technického plánu přechodu bude analogové televizní vysílání v České republice vypnuto k 11. 11. 2011, s výjimkou 2 regionů: Zlínska a Jesenicka, kde bude analogové vysílání kvůli technickým problémům ukončeno až k 30. 6. 2012. Technický plán přechodu rozděluje území České republiky na 11 územních oblastí (v příloze č. 7 je zobrazeno grafické znázornění územních oblastí), ve kterých bude postupně probíhat přechod na digitální vysílání. Přechod z dosavadního zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální už probíhá. Digitální televizní vysílání je již možné sledovat v Praze, Brně, Ostravě, jižních, středních, západních a severozápadních Čechách (v příloze č. 8 je uveden vývoj pokrytí digitálním signálem v ČR). [5]

## **4.3 Digitalizace v České televizi**

### **4.3.1 Vývoj digitalizace v roce 2005**

V září 2004 vstoupila Česká televize do nové realizační etapy zahájením projektu „Digitalizace České televize“. Rok 2005 byl historickým mezníkem v zahájení řádného pozemního digitálního televizního vysílání České televize.

Na začátku roku 2005 vrcholila obsahová, technická a logistická příprava zpravodajského programu ČT24. Česká televize průběžně připravovala další programy a analyzovala perspektivy poskytování doplňkových služeb v rámci multiplexu DVB-T<sup>5</sup>. Dne 2. května 2005 zahájila Česká televize zkušební vysílání programu ČT24. [20]

Hlavním strategickým cílem České televize v roce 2005 však bylo zahájení řádného pozemního digitálního vysílání všech jejích programů. Nezbytným východiskem k tomu bylo vyhrazení kmitočtů. Český telekomunikační úřad vyhradil ČT kmitočty pro šíření signálu ČT1 a ČT2 a později programu ČT24 v systému DVB-T. Dne 21. října 2005 bylo spuštěno řádné pozemní digitální televizní v České republice, a to v rámci multiplexu „A“. Do konce roku 2005 však pro vysílatele i provozovatele sítě vyplývala některá technologická omezení z toho, že technologie na straně provozovatele sítě pocházela ještě z doby předchozího experimentálního vysílání. Proto Česká televize směřovala své hlavní aktivity na poli propagace pozemního digitálního vysílání až k počátku roku 2006, kdy plánovala zahájit vysílání svého čtvrtého programu, ČT4 SPORT. [20]

---

<sup>5</sup> DVB-T je Evropský standard digitální pozemní televize, vytvořený expertní skupinou DVB, která se zabývá řešením digitální televize v Evropě.

### **4.3.2 Vývoj digitalizace v roce 2006**

Česká televize v roce 2006 pokračovala v programu digitalizace ČT. Spuštěním programu ČT4 Sport v únoru 2006 byly prakticky naplněny, z pohledu programového obsahu, povinnosti vyplývající ze zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů. ČT i nadále pracovala na rozvoji dalších druhů digitálního televizního vysílání. Rozvíjely se i internetové služby jednak s využitím principů služeb on-demand (služby na vyžádání), nebo streaming vysílání ČT (internetové vysílání). ČT obecně podporuje všechny distribuční cesty, pomocí nichž lze oslovit diváka - analogové terestrické a kabelové vysílání, DVB-T (pozemní neboli terestrické digitální vysílání), DVB-S (satelitní vysílání), IPTV (vysílání po telefonních vedeních) a mobilní vysílání. [21]

Základní otázkou digitalizace v roce 2006 bylo zpracování a vydání TPP, který měl zahájit konečnou etapu digitalizace pozemního vysílání a určit časový horizont vypínání analogového vysílání. ČT se aktivně podílela na procesu přípravy a snažila se maximálně přispět k dosažení shody na realizačně přijatelné variantě TPP. Přes veškerou snahu ČT se tohoto cíle nepodařilo dosáhnout. Ani na konci roku po vydání TPP nebylo dosaženo žádné dohody zúčastněných subjektů. Komerční zájmy zúčastněných subjektů byly natolik protichůdné, že to dohodu vyloučilo. Základem dohody měl být konsensus na podmínkách vypínání analogového vysílání. [21]

### **4.3.3 Vývoj digitalizace v roce 2007**

Česká televize i v roce 2007 pokračovala v programu digitalizace, ale její postup byl velmi negativně ovlivněn a zbrzděn situací spojenou s nerealizovatelností Technického plánu přechodu. Tento dokument nebyl v podstatě právně vymahatelný a předpokládal shodu všech zúčastněných subjektů. Ukázaly se zásadní rozpory v zájmech a postojích jednotlivých subjektů mediálního trhu. Na počátku roku 2007 sice pokračovaly přípravy na dokončení pilotního projektu v Domažlicích a Ústí nad Labem, ale ostatní projekty se zastavily. Soudní spory a právně velmi silné postavení komerčních subjektů vytvořilo v zásadě neřešitelnou situaci. Komerční vysílatelé TPP nepřijali a ten se stal sice platným, ale nevymahatelným a tedy i nerealizovatelným plánem české digitalizace. Česká televize si ale vyhradila právo realizovat vlastní krizovou variantu přechodu k digitálnímu televiznímu vysílání ve standardu DVB-T v případě, že TPP bude některými subjekty odmítnut. Ukázala se nutnost vytvoření

dostatečného právního rámce pro takový samostatný postup. Ten mohl být vytvořen jedině vydáním nového TPP. [22]

Situaci se podařilo změnit až přijetím zákona č. 304/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s dokončením přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání a který vedl ke schválení TPP. Tento zákon situaci v roce 2007 již neovlivnil, ale jeho přijetí otevřelo prostor pro nový rozběh digitalizačního procesu a tím i k opětovnému rozběhu projektů, které nemohly v roce 2007 dostatečně rychle pokračovat. To se týká zejména vývoje nových programových formátů či aplikací v oblasti vzdělávání a styku s orgány státní správy. Velmi rychle se rozvíjelo satelitní digitální vysílání, které je při neustále se prodlužujícím procesu digitalizace zemského vysílání vhodnou alternativou pro řadu diváků očekávajících rozšířenou programovou nabídku. [22]

#### **4.3.4 Vývoj digitalizace v roce 2008**

Česká televize v roce 2008 pokračovala v programu digitalizace. Po roce 2007, kdy zásadní rozpory v zájmech a postojích jednotlivých subjektů mediálního trhu a právně velmi silné postavení komerčních subjektů vytvořilo v zásadě neřešitelnou situaci, byl rok 2008 rokem reálného startu digitalizace v ČR. K odblokování situace z roku 2007 zásadně přispěla Česká televize přechodem na havarijní plán výstavby multiplexu veřejné služby. Jeho základním principem je přednostní vybudování multiplexu veřejné služby. Česká televize předpokládala urychlenou výstavbu tak, aby bylo dosaženo pokrytí obyvatelstva na úrovni nad 90 % nejpozději do října 2010. [23]

Dalším významným krokem, který ovlivnil průběh roku 2008, bylo přijetí zákona č. 304/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s dokončením přechodu zemského analogového televizního vysílání na zemské digitální televizní vysílání. Zákon vstoupil v platnost v roce 2008. Česká televize sestavila návrh čerpání prostředků ze zvláštního účtu, který byl schválen vládou. Tím bylo zajištěno financování zásadní části potřeb ČT v souvislosti s přechodem na digitální televizní vysílání pro rok 2008. [23]

#### **4.3.5 Digitalizace vnitřní infrastruktury a Archívu České televize**

Digitalizace vnitřní infrastruktury spočívala v zajištění a rozvoji technického zabezpečení výroby a vysílání televizních programů a doprovodných dat, zákonem stanovenými prostředky, v období přechodu od zemského analogového k zemskému digitálnímu vysílání. Celý proces je navíc umocněn nutností výměny řady technologií, které jsou již za hranicí své životnosti a nesplňují tak požadavky kladené na současnou technologickou infrastrukturu. [23]

Projekt digitalizace archivních a programových fondů České televize byl zahájen v říjnu roku 2007. Nejdříve byly definovány požadované funkcionality, dále vznikl koncepční návrh, proběhla analýza stávajících výrobních postupů a vznikly podklady pro klíčové technologické řešení včetně definic odpovídajících parametrů. [23]

Tento projekt řeší přechod od analogové formy archivu, představované klasickými programovými nosiči, k podobě využívající všech předností, které nabízí moderní informační technologie. Tímto je myšlena konverze obrazové a zvukové složky programů do digitální podoby, dále zpřístupnění archivních položek tvůrcům ve fázi přípravy i zpracování nových pořadů a jejich následné moderní odbavení směrem k divákovi. Vzhledem ke svému velkému rozsahu musí být projekt realizačně etapizován tak, aby postupoval rychle kupředu. Proto bylo jeho členění voleno tak, aby jednotlivé etapy měly zcela konkrétní poslání a výstupy a aby každá z nich přinášela uživatelům novou, přesně definovanou kvalitu. [23]

#### **4.4 Financování digitalizace**

Přechod na digitální vysílání je financován z účelových prostředků z vysílání reklamy. Vysílání reklamy v České televizi je ponecháno pouze po dobu přechodu na zemské digitální vysílání. Rozsah reklamního vysílání nesmí na programu ČT1 přesáhnout 0,75 % denního vysílacího času a na ostatních programech České televize 0,5 % denního vysílacího času na každém z těchto programů. [32]

Použití prostředků z vysílání reklamy je upraveno novelou zákona o České televizi. Česká televize je povinna odvádět z výnosu z reklamy částku 150,0 mil. Kč ročně do Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie a částku 15,0 mil. Kč ročně na zvláštní účet zřízený Českým telekomunikačním úřadem. Zbylou část prostředků ukládá Česká televize na svůj zvláštní účet, ze kterého může použít dvě třetiny prostředků na podporu

a rozvoj zemského digitálního vysílání, zejména pro rozvoj a provoz multiplexu veřejné služby. Ostatní prostředky po úhradě nutných výdajů spojených s výběrem a správou výnosů z reklamy může použít na digitalizaci Archivu České televize. [32]

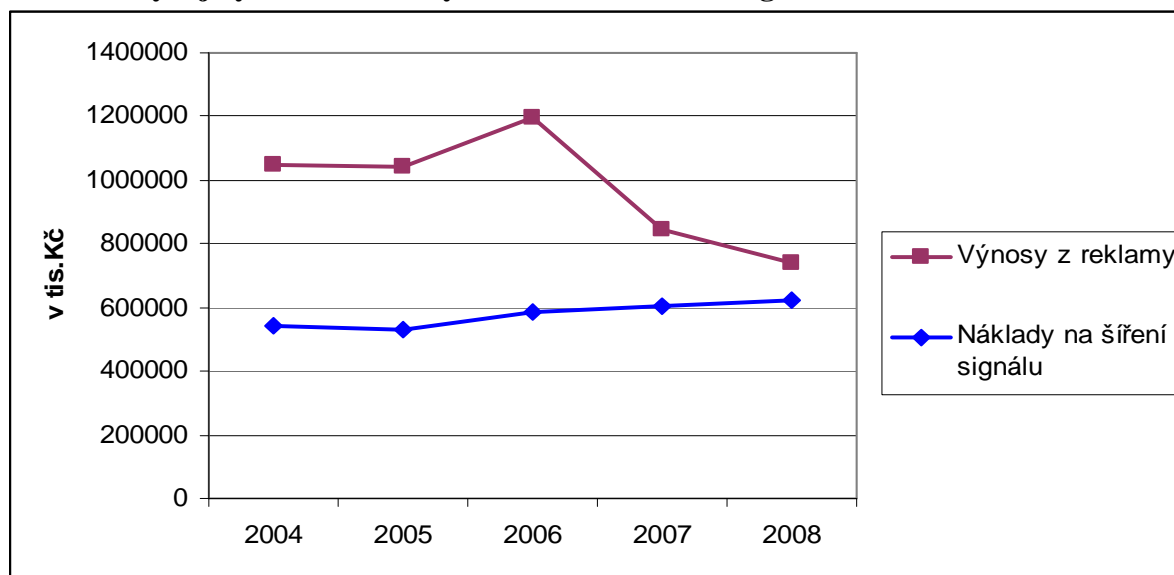
**Tab. 4.1 Vývoj výnosů z reklamy v letech 2004 – 2008 (v tis. Kč)**

	2004	2005	2006	2007	2008
Výnosy z reklamy	1 046 871	1 041 720	1 193 706	847 469	739 182
Podíl na celk.výnosech (%)	24,1	22,7	21,6	13,8	10,9
Index vývoje (%)	100,0	99,5	114,6	71,0	87,2

Zdroj: výroční zprávy ČT v letech 2004 – 2008.

Tab. 4.1 zobrazuje vývoj výnosů z reklamy v letech 2004 – 2008. Do roku 2006 lze sledovat, že tyto výnosy mírně rostou, ale od roku 2007 je výrazný pokles. Klesá i podíl na celkových výnosech, kdy v roce 2004 se výnosy z reklamy podílely na celkových výnosech 24,1 % a v roce 2008 už jen 10,9 %. Je to způsobeno omezením reklamního vysílání v České televize, které je však eliminováno zvýšením výnosů z televizního poplatku.

**Graf 4.1 Vývoj výnosů z reklamy a nákladů na šíření signálu v letech 2004 - 2008**



Zdroj: výroční zprávy ČT v letech 2004 – 2008.

Graf 4.1 znázorňuje vývoj výnosů z reklamy a nákladů na šíření signálu ve sledovaných letech. Z grafu lze sledovat rostoucí trend výnosů z reklamy do roku 2006 a pak výrazný pokles. Náklady na šíření signálu si udržují mírný rostoucí trend.

## 4.5 Náklady na digitalizaci

Součástí nákladů České televize jsou i náklady spojené s přechodem na zemské digitální televizní vysílání, které jsou hrazeny z účelových prostředků za vysílání reklamy. V této souvislosti dochází ke zvýšení nákladů na šíření signálu. Pro zajištění příjmu signálu po přechodnou dobu vzniká nutnost financovat současně analogové i digitální vysílání a realizovat některá dočasná opatření spočívající ve využití alternativních distribučních tras.

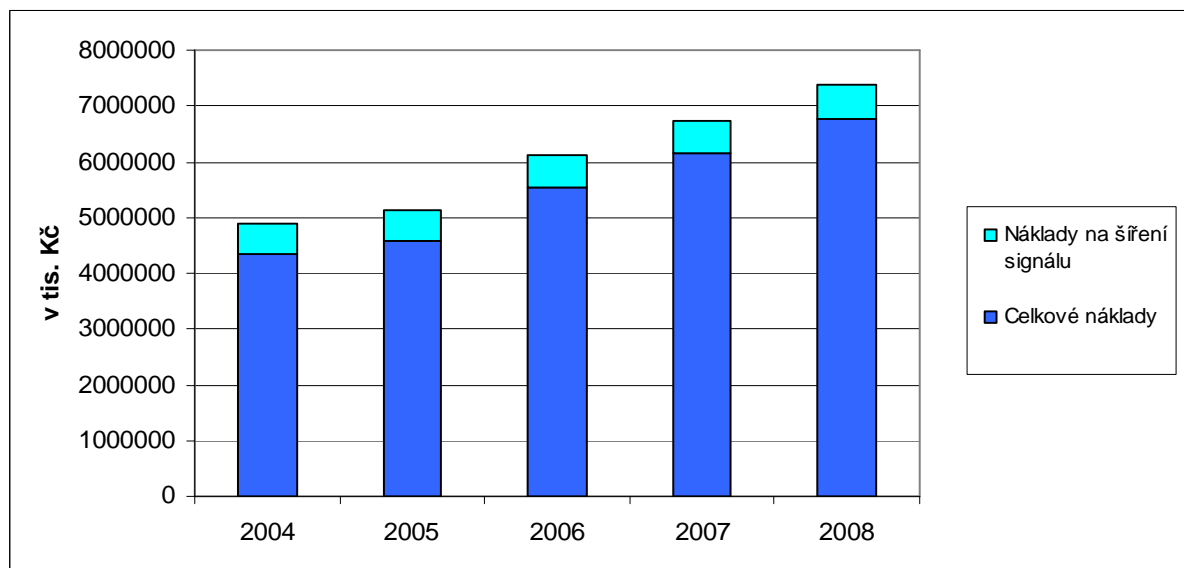
**Tab. 4.2 Náklady na šíření signálu v letech 2004 – 2008 (v tis. Kč)**

	2004	2005	2006	2007	2008
Celkové náklady	4 336 777	4 596 687	5 538 370	6 139 407	6 760 158
Náklady na šíření signálu	540 607	530 438	586 308	603 887	623 156

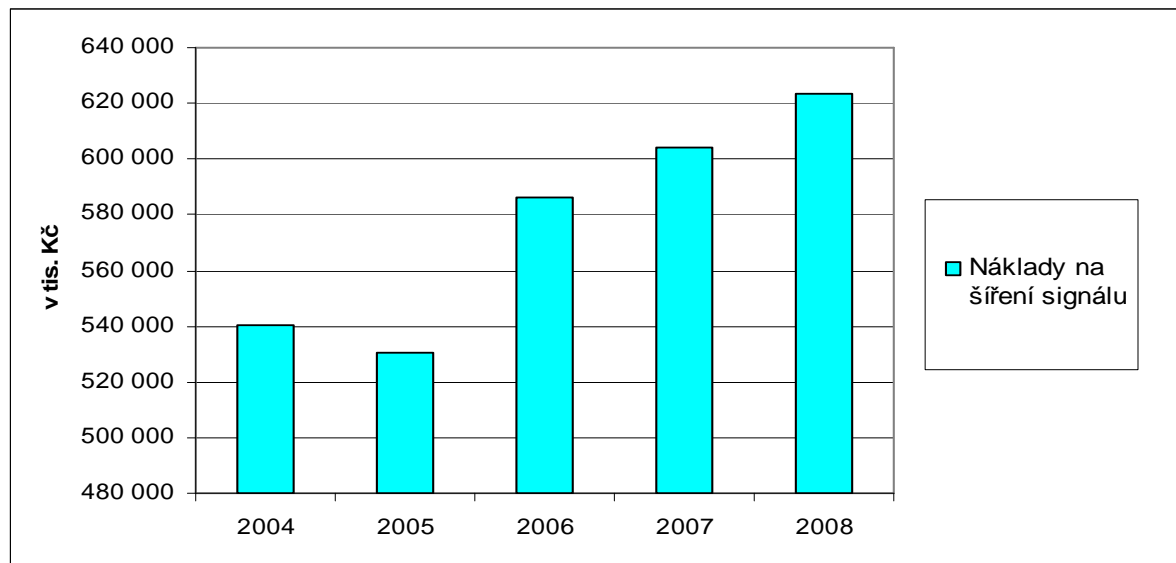
Zdroj: výroční zprávy ČT v letech 2004 – 2008.

Náklady na šíření signálu představují největší položku nákladů na výrobu a vysílání a zahrnují náklady na pronájem vysílačů a převaděčů, distribuční síť včetně pronájmu digitální kapacity na satelitním transpondéru a pronájem zvukových a obrazových okruhů sloužících k propojení přenosu odbavovaného signálu. Tab. 4.2 zobrazuje nárůst těchto nákladů, který je způsoben souběžným analogovým a digitálním vysíláním a dále tím, že v důsledku rozšíření vysílání na 4 kanály se zvýšily i náklady na pronájem satelitu.

**Graf 4.2 Vývoj celkových nákladů a nákladů na šíření signálu v letech 2004 - 2008**



Zdroj: výroční zprávy ČT v letech 2004 – 2008.

**Graf 4.3 Vývoj nákladů na šíření signálu v letech 2004 - 2008**

Zdroj: výroční zprávy ČT v letech 2004 – 2008.

Grafy 4.2 a 4.3 uvádí vývoj celkových nákladů a nákladů na šíření signálu. Z grafu 4.2 je patrná vzestupná tendence celkových nákladů, především od roku 2005. Náklady na šíření signálu mají také vzestupnou tendenci, ale podstatně mírnější a nejsou v relaci s celkovými náklady.

**Tab. 4.3 Vývoj nákladů na šíření signálu v letech 2004 – 2008 (v tis. Kč)**

	2004	2005	2006	2007	2008
Náklady na šíření signálu	540 607	530 438	586 308	603 887	623 156
Podíl na celk. nákladech (%)	12,5	11,5	10,6	9,8	9,2
Index vývoje (%)	100,0	98,1	110,5	103,0	103,2

Zdroj: výroční zprávy ČT v letech 2004 – 2008.

Tab. 4.3 ukazuje vývoj nákladů na šíření signálu ve sledovaných letech. V roce 2004 dosáhly náklady na šíření signálu výše 540 607 tis. Kč a na celkových nákladech se podílely 12,5 %. V roce 2005 činily tyto náklady 530 438 tis. Kč a oproti předchozímu roku klesly tyto náklady o 10 169 tis. Kč, tj. o 1,9 %. Na celkových nákladech se podílely 11,5 %. V roce 2006 byly náklady na šíření signálu ve výši 586 308 tis. Kč a na celkových nákladech se podílely 10,6 %. Oproti roku 2005 došlo ke zvýšení těchto nákladů o 55 870 tis. Kč, tj. 10,5 %. V roce 2007 byly zaúčtovány tyto náklady ve výši 603 887 tis. Kč, což představuje 9,8 % z celkových nákladů a oproti předchozímu roku opět vzrostly o 17 579 tis. Kč, tj. je 3,0 %. V roce 2008 byly náklady na šíření signálu ve výši 623 156 tis. Kč a na celkových nákladech se podílely 9,2 %. Oproti předchozímu roku se opět navýšily o 19 269 tis. Kč, což je o 3,2 %.

Z výše uvedeného lze konstatovat, že náklady na šíření signálu ve sledovaných letech mírně rostou, ale zároveň rostou i celkové náklady České televize. Ve vzájemné relaci se podíl nákladů na šíření signálu rok od roku snižuje.

Rok 2004, byl rokem přípravy na digitalizaci, přípravou koncepcí a návrhů. V tomto roce vysílala ČT na 2 kanálech a celkové náklady na šíření signálu byly ve výši 540 607 tis. Kč. V porovnání s rokem 2008, kdy jsou provozovány 4 vysílací kanály se tyto náklady zvýšily jen o 82 549 tis. Kč, tj. o 15,3 %.

## 4.6 Zhodnocení ekonomických ukazatelů

Zásadní vliv na vývoj ekonomických ukazatelů hospodaření mělo zahájení vysílání zpravodajského kanálu ČT24 v roce 2005 a sportovního kanálu ČT4 v roce 2006. Tím došlo od roku 2005 k výraznému zvýšení celkové vysílací doby České televize, které si současně vyžádalo rozšíření objemu výroby pořadů. Tato skutečnost se promítá do zvýšení nákladů jak v oblasti rozšíření výrobních kapacit, tak i v oblasti personálního obsazení a mzdových nákladů.

### 4.6.1 Zaměstnanost a mzdy

Česká televize věnuje svým zaměstnancům zvýšenou pozornost, která je zaměřena na zefektivnění počtu zaměstnanců, jejich profesní skladby a dále na motivaci zaměstnanců.

**Tab. 4.4 Vývoj počtu zaměstnanců ČT v letech 2004 - 2008**

	2004	2005	2006	2007	2008
Počet zaměstnanců <sup>6</sup>	2543	2547	2759	2881	2928
Index vývoje (%)	100,0	100,2	108,3	104,4	101,6

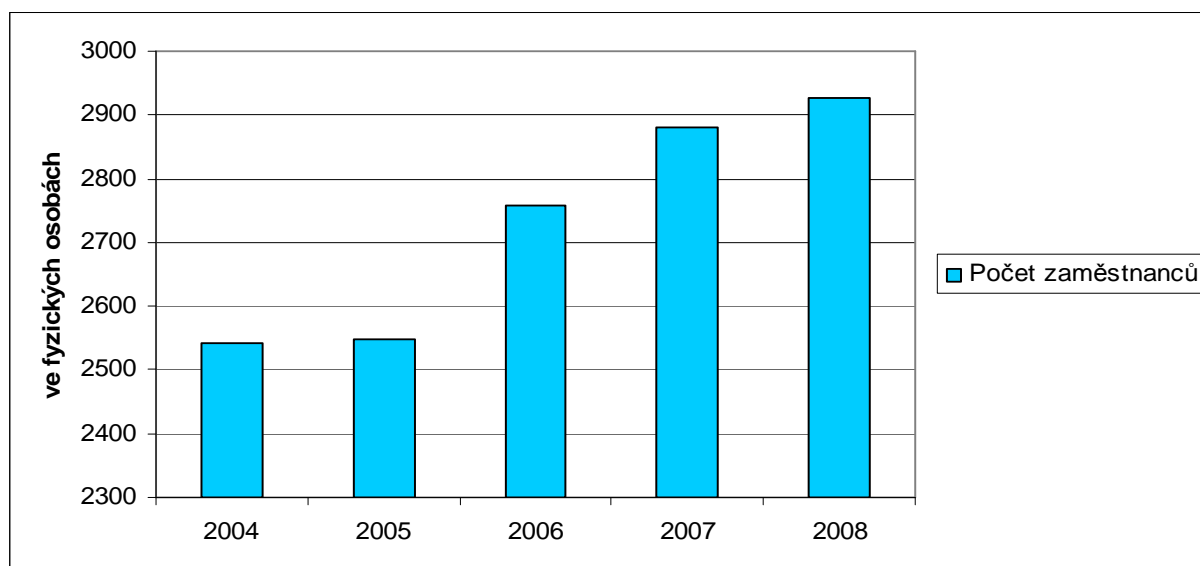
Zdroj: výroční zprávy ČT v letech 2004 – 2008.

Tab. 4.4 uvádí vývoj počtu zaměstnanců České televize ve sledovaných letech. K 31.12.2004 byl počet zaměstnanců 2 543, v roce 2005 pak 2547, došlo tedy k mírnému zvýšení počtu zaměstnanců o 0,2 %. K 31.12.2006 byl počet zaměstnanců 2759, oproti předchozímu roku došlo ke zvýšení o 8,3 %. V roce 2007 byl počet zaměstnanců 2881 a došlo opět ke zvýšení o 4,4 % oproti předchozímu roku. K 31.12.2008 byl počet zaměstnanců 2928, oproti předchozímu roku došlo k mírnému zvýšení o 1,6 %.

<sup>6</sup> Počet zaměstnanců - přepočtený stav fyzických osob evidovaných vždy k 31.12. daného roku.



**Graf 4.4 Vývoj počtu zaměstnanců ČT v letech 2004 - 2008**



Zdroj: výroční zprávy ČT v letech 2004 – 2008.

Graf 4.4 znázorňuje nárůst počtu zaměstnanců České televize ve sledovaných letech. Důvodem zvýšení počtu zaměstnanců je především nárůst výroby v souvislosti se zprovozněním kanálů ČT24 v říjnu roku 2005 a ČT4 sport v únoru roku 2006 a rozšířením regionálního vysílání. Počet zaměstnanců se zvýšil zejména v útvarech a činnostech, jejichž práce souvisí s výrobou a vysíláním.

**Tab. 4.5 Vývoj počtu hodin výroby na 1 zaměstnance v letech 2004 - 2008**

	2004	2005	2006	2007	2008
Průměrný počet zaměstnanců	2 573,50	2 510,75	2 680,25	2 812,75	2 881,25
Výroba pořadů (v hod.)	7 434	10 857	13 126	14 127	15 481
Počet hod.výroby na 1 zam.	2,89	4,32	4,90	5,02	5,37

Zdroj: výroční zprávy ČT v letech 2004 – 2008.

Jak vyplývá z tab. 4.5, výroba pořadů v hodinách se od roku 2004 zvýšila o 8 047 hod., tj. o 108,2 %. Vzhledem k tomu, že počet zaměstnanců v roce 2008 je vyšší pouze o 308 zaměstnanců než v roce 2004, vzrostl za sledované období výrazně ukazatel počtu hodin výroby na 1 zaměstnance z 2,89 hod. na 5,37 hod., tj. o 85,8 %. Tento ukazatel, i přes zvyšující se počty zaměstnanců, vykazuje pozitivní nárůst.

**Tab. 4.6 Vývoj mzdových nákladů ČT v letech 2004 - 2008 (v tis. Kč)**

	2004	2005	2006	2007	2008
Osobní náklady celkem	1 116 459	1 138 386	1 303 568	1 446 296	1 602 621
Mzdové náklady	790 759	803 876	918 370	1 024 555	1 138 698
Index vývoje mzd.nákl. (%)	100,0	101,7	114,2	111,6	111,1

Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

Zvyšování počtu pracovníků odpovídá i nárůst mzdových nákladů České televize. Tab. 4.6 zobrazuje vývoj mzdových nákladů, kdy v roce 2005 byl nárůst mzdových prostředků jen o 1,7 % oproti předchozímu roku. Od roku 2006 je meziroční nárůst vyšší než v předchozích letech, kdy v roce 2006 došlo k navýšení o 14,2 %, v roce 2007 o 11,6 % a v roce 2008 o 11,1 % oproti předchozímu roku.

#### 4.6.2 Výroba pořadů a vysílací doba

Do roku 2004 vysílala Česká televize na dvou programech. V souvislosti s digitalizací televizního vysílání bylo zahájeno v roce 2005 vysílání zpravodajského kanálu ČT24 a v roce 2006 sportovního kanálu ČT4. Z tohoto důvodu došlo k výraznému zvýšení celkové vysílací doby České televize, které si současně vyžádalo rozšíření objemu výroby pořadů.

**Tab. 4.7 Náklady na hodinu vysílání a náklady na hodinu výroby v letech 2004 - 2008**

	2004	2005	2006	2007	2008
Vysílací doba (v hod.)	17 568	22 502	31 464	32 694	35 066
Výroba pořadů (v hod.)	7 434	10 857	13 126	14 127	15 481
Náklady na hod.vysílání (tis.Kč/hod.)	246,9	204,3	176,0	187,8	192,7
Náklady na hod.výroby (tis.Kč/hod.)	583,4	423,4	421,9	434,6	436,5

Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

Tab. 4.7 znázorňuje vysílací dobu a výrobu pořadů v letech 2004 až 2008. Dále jsou uvedeny náklady na hodinu vysílání a náklady na hodinu výroby.<sup>7</sup> Vysílací doba i výroba pořadů ve sledovaných letech stále roste v souvislosti s přechodem na digitální vysílání a tím zahájením vysílání na dalších dvou kanálech ČT. Celková vysílací doba v roce 2008, při celodenním vysílání čtyř programů České televize, představuje v úhrnu 35 066 hodin a bylo vyrobeno 15 481 hodin výroby pořadů. Ve srovnání s rokem 2004, kdy Česká televize vysílala na dvou kanálech, vysílací doba vzrostla o 17 498 hodin, tj. o 50 % a bylo vyrobeno

<sup>7</sup> Výpočet: Náklady na 1 hodinu vysílání (Kč/hod.) = celkové náklady ČT (v tis. Kč) / vysílací doba nebo výroba pořadů (v hod.).

o 8 047 hodin pořadů více, tj. o 52 %. Oproti tomu ukazatelé nákladů na hodinu vysílání a nákladů na hodinu výroby v období let 2004 až 2006 vykazují výrazný pokles z důvodu přijetí úsporných opatření a zvýšení důrazu na hospodárné vynakládání prostředků. Od roku 2007 dochází k mírnému zvyšování těchto ukazatelů ve vazbě na inflaci a strukturu výroby.

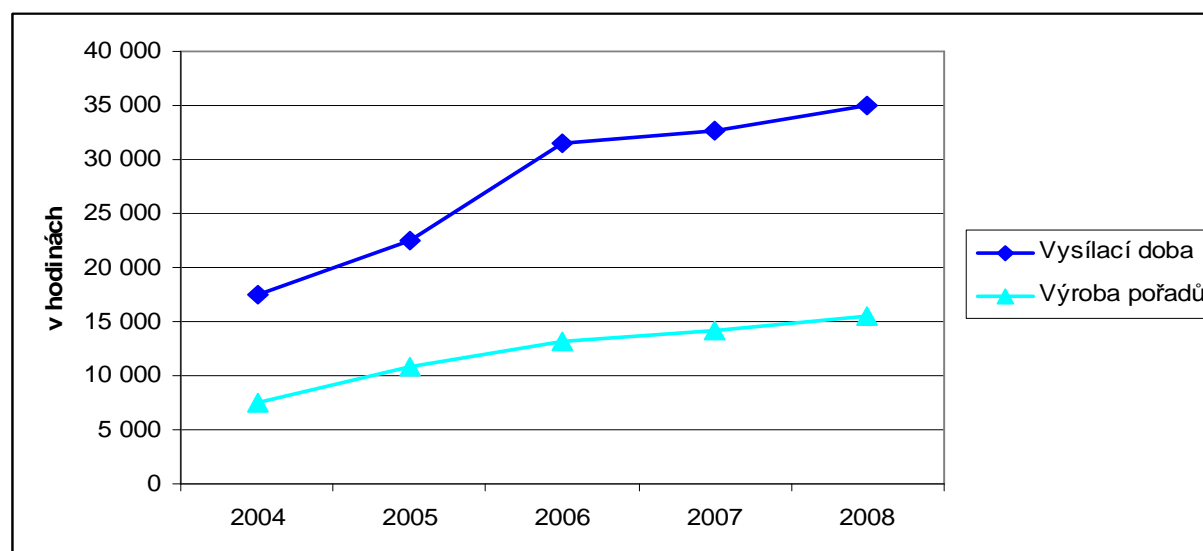
**Tab. 4.8 Vývoj nákladů na hodinu vysílání a na hodinu výroby v letech 2004 - 2008**

	2004	2005	2006	2007	2008
Náklady na hod. vysílání (tis.Kč/hod)	246,9	204,3	176,0	187,8	192,7
Index vývoje (%)	100,0	82,7	86,1	106,7	102,6
Náklady na hod. výroby (tis.Kč/hod)	583,4	423,4	421,9	434,6	436,5
Index vývoje (%)	100,0	72,6	99,6	103,0	100,4

Zdroj: výroční zprávy ČT 2004 - 2008, vlastní zpracování.

Tab. 4.8 uvádí vývoj nákladů na hodinu vysílání a na hodinu výroby. U nákladů na hodinu vysílání můžeme sledovat pokles v roce 2005 a 2006, ale od roku 2007 mírný růst o 6,7 % a v roce 2008 o 2,6 %. Vývoj nákladů na hodinu výroby je na tom podobně. V roce 2005 a 2006 lze sledovat pokles těchto nákladů a od roku 2007 mírný růst o 3% a v roce 2008 jen nepatrný růst o 0,4 %. Česká televize zvyšuje vysílací dobu i výrobu pořadů, ale náklady na hodinu vysílání a výroby rostou jen nepatrně. Česká televize tedy hospodaří velmi úsporně.

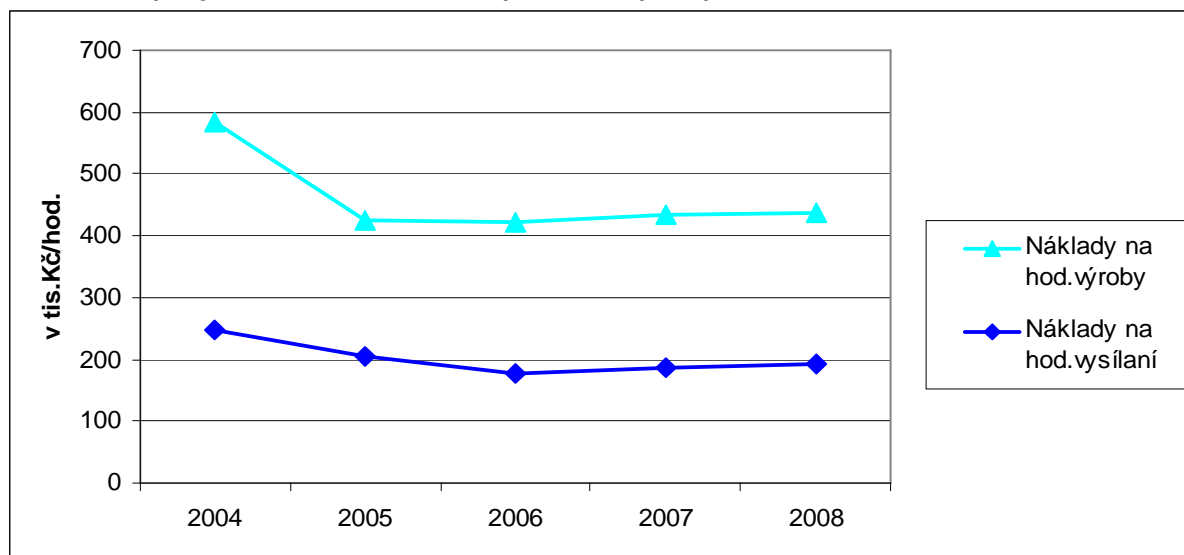
**Graf 4.5 Vývoj vysílací doby a výroby pořadů v letech 2004 - 2008**



Zdroj: výroční zprávy ČT v letech 2004 – 2008.

Graf 4.5 znázorňuje vývoj vysílací doby a výroby pořadů v hodinách ve sledovaných letech. Z grafu je patrné, že oba ukazatele mají vzestupnou tendenci, která je způsobena přechodem na digitální televizní vysílání a tím zahájením vysílání na dalších dvou kanálech České televize.

**Graf 4.6 Vývoj nákladů na hodinu vysílání a výroby v letech 2004 - 2008**



Zdroj: výroční zprávy ČT v letech 2004 – 2008.

Graf 4.6 uvádí vývoj nákladů na hodinu vysílání a na hodinu výroby ve sledovaných letech. Bylo by možné předpokládat, že tyto náklady budou růst, když dochází k růstu vysílací doby i výroby pořadů. Z grafu je však patrné že, náklady mají sestupnou tendenci do roku 2007 a od tohoto roku rostou jen nepatrně, neúměrně se zvyšováním vysílací doby a výrobou pořadů.

Základnou pro výpočet průměrných nákladů na hodinu výroby a na hodinu vysílání jsou celkové náklady České televize. Jejich zvýšení je navíc negativně ovlivněno promítnutím nákladů spojených se zahájením postupného přechodu na zemské digitální televizní vysílání. Po přechodnou dobu je nezbytné provozovat souběžné analogové i digitální vysílání a další náklady v této souvislosti představují dočasná opatření pro zabezpečení pokrytí území digitálním signálem a poskytování technických informací pro obyvatelstvo spolu se zahájenou digitalizací Archivu České televize. Součástí nákladů jsou i odvody Státnímu fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie a Českému telekomunikačnímu úřadu z příjmů z vysílání reklamy.

## 5 Závěr

Přechod z analogového na digitální zemské televizní vysílání odstartoval v České republice 21. října 2005. Česká televize ukončila pětileté zkušební období a zahájila řádné digitální televizní vysílání programů ČT1, ČT2 a nového zpravodajského kanálu ČT24. Od 10. února 2006 přibyl nový digitální sportovní kanál ČT4.

Cílem diplomové práce bylo zhodnotit vliv digitalizace na hospodaření České televize prostřednictvím analýzy hospodaření z hlediska nákladů na digitalizaci za období 2004 až 2008. Při řešení práce byly použity metody analýzy, syntézy a komparace.

Pro řešení diplomové práce byly stanoveny tři hypotézy.  $H_1$ : „Celkové náklady České televize v souvislosti s přechodem na digitální vysílání meziročně rostly o 20 %.“ Analýzou nákladů bylo zjištěno, že celkové náklady České televize ve sledovaných letech rostou. Jejich navýšení má celou řadu důvodů. Došlo k rozšíření výroby v souvislosti se zabezpečením vysílání čtyř kanálů České televize, tj. ČT1, ČT2, zpravodajského kanálu ČT24 a sportovního kanálu ČT4. Pro naplnění celkové vysílací doby bylo třeba zvýšit výrobu pořadů. Přímé vklady do výroby pořadů si vyžádaly rozšíření vlastních výrobních kapacit, což znamenalo vyšší technické vybavení, personální obsazení a tím i větší provozní a mzdové náklady. Meziroční nárůst celkových nákladů v roce 2005 byl 6 %, v roce 2006 vzrostly náklady o 20,5 %, v roce 2007 se zvýšily o 10,9 % a v roce 2008 byl zaznamenán nárůst o 10,1 %. Meziroční nárůst celkových nákladů je však ve sledovaných letech kromě roku 2006 nižší než 20 %, hypotéza tedy nebyla potvrzena.

$H_2$ : „Náklady spojené s přechodem na digitální vysílání meziročně rostly o 5 %.“ Součástí nákladů České televize jsou i náklady spojené s přechodem na zemské digitální televizní vysílání, které jsou hrazeny z účelových prostředků z vysílání reklamy. Pro zajištění příjmu signálu po přechodnou dobu vzniká nutnost financovat současně analogové i digitální vysílání, což zvyšuje náklady na šíření signálu. V roce 2005 došlo oproti předchozímu roku ke snížení těchto nákladů o 1,9 %. V roce 2006 byl meziroční nárůst nákladů 10,5 %, v roce 2007 vzrostly tyto náklady o 3,0 % a v roce 2008 byl zaznamenán nárůst o 3,2 %. Meziroční nárůst nákladů spojených s přechodem na digitální vysílání je kromě roku 2006 nižší než 5 %, hypotéza nebyla potvrzena.

H<sub>3</sub>: „Náklady spojené s přechodem na digitální vysílání tvoří 15% z celkových nákladů České televize.“ Náklady spojené s přechodem na digitální vysílání se v roce 2004 podílely na celkových nákladech České televize 12,5 %, v roce 2005 byl podíl 11,5 %, v roce 2006 se podílely 10,6 %, v roce 2007 byl podíl 9,8 % a v roce 2008 se podílely 9,2 %. Třetí hypotéza také nebyla potvrzena, protože podíl nákladů spojených s přechodem na digitální vysílání na celkových nákladech je ve sledovaných letech nižší než 15 % z celkových nákladů a tento podíl se rok od roku snižuje.

Vysílací doba i výroba pořadů ve sledovaných letech stále rostla v souvislosti s přechodem na digitální vysílání. Celková vysílací doba v roce 2008, při celodenním vysílání čtyř programů České televize, představovala v úhrnu 35 066 hodin a bylo vyrobeno 15 481 hodin výroby pořadů. Ve srovnání s rokem 2004, kdy Česká televize vysílala na dvou kanálech, vysílací doba vzrostla o 17 498 hodin, tj. o 50 % a bylo vyrobeno o 8 047 hodin pořadů více, tj. o 52 %. Oproti tomu ukazatelé nákladů na hodinu vysílání a nákladů na hodinu výroby v období let 2004 až 2006 vykazují výrazný pokles. Od roku 2007 ukazatel nákladů na hodinu vysílání vykazuje mírný růst o 6,7 % a v roce 2008 o 2,6 % a ukazatel nákladů na hodinu výroby v roce 2007 mírný růst o 3 % a v roce 2008 jen nepatrný růst o 0,4 %. Česká televize ve sledovaných letech zvyšovala vysílací dobu i výrobu pořadů, ale náklady na hodinu vysílání a náklady na hodinu výroby rostly jen nepatrně, to znamená, že Česká televize hospodaří efektivně. Závěrem konstatuji, že cíl práce byl splněn a hypotézy, které byly stanoveny, se nepotvrdily.

## Seznam použité literatury

### a) Knižní

- [1] DUSPIVA, Z. *Digitalizace jako budoucnost elektronických médií*. 1.vyd. Praha: Nakladatelství Votobia, 2004. 146 s. ISBN 80-7220-169-7.
- [2] HALÁSEK, D., LENERT, D. *Ekonomika veřejného sektoru (vybrané kapitoly)*. 1.vyd. Ostrava: VŠB-TUO, 2008. 238 s. ISBN 879-80-248-1854-2.
- [3] HAMERNÍKOVÁ, B. *Kultura a masmédia v tržních podmínkách. Veřejná podpora a alternativní zdroje financování*. Praha: VŠE, 1995. 207 s. ISBN 80-7079-857-2.
- [4] REKTOŘÍK, J. a kol. *Ekonomika a řízení odvětví veřejného sektoru*. 2.aktualizované vyd. Praha: Nakladatelství Ekopress, s.r.o., 2007. 308 s. ISBN 978-80-86929-29-3.

### b) Internetové zdroje

- [5] Český telekomunikační úřad, digitální vysílání [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.ctu.cz/pusobnost-ctu/digitalni-vysilani.html>>.
- [6] Český telekomunikační úřad, základní informace [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.ctu.cz/o-ctu/zakladni-informace.html>>.
- [7] Česká televize, digitální televizní vysílání ve světě [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.ceskatelevize.cz/specialy/digict/kapitola14.htm>>.
- [8] Česká televize, výhody a nevýhody digitální televize [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.ceskatelevize.cz/specialy/digict/kapitola8.htm>>.
- [9] Internetové stránky Digizone, digitalizace [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <<http://tutorialy.digizone.cz/co-prinese-digitalizace/proc-digitalizace/>>.
- [10] Internetové stránky Digizone, technický plán přechodu [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <<http://dokumenty.digizone.cz/technicky-plan-prechodu/>>.
- [11] Ministerstvo kultury ČR, digitalizace vysílání [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=1061>>.
- [12] Ministerstvo kultury ČR, Evropská úmluva o přeshraniční televizi [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.mkcr.cz/cz/media-a-audiovize/rozhlasove-a-televizni-vysilani/rada-evropy-36821/>>.
- [13] Ministerstvo kultury ČR, rozhlasové a televizní vysílání [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=357>>.
- [14] Ministerstvo kultury ČR, směrnice o audiovizuálních mediálních službách [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=521>>.

- [15] Ministerstvo vnitra ČR [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.mvcr.cz/digitalni-televizni-vysilani.aspx>>.
- [16] Rada České televize [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.ceskatelevize.cz/radact/>>.
- [17] Rada pro rozhlasové a televizní vysílání [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <[http://www.rrtv.cz/cz/static/council\\_agency.htm](http://www.rrtv.cz/cz/static/council_agency.htm)>.
- [18] Senát Parlamentu ČR, Komise senátu [online]. 2009 [cit. 2009-10-23] Dostupné z WWW: <[http://senat.cz/organy/index.php?ke\\_dni=04.03.2010&O=7&lng=cz&par\\_1=M](http://senat.cz/organy/index.php?ke_dni=04.03.2010&O=7&lng=cz&par_1=M)>.
- [19] Statut České televize [online]. 2009 [cit. 2009-10-15]. Dostupné z WWW: <<http://www.ceskatelevize.cz/ct/statut/index.php>>.
- [20] Výroční zpráva o činnosti ČT za rok 2005 [online]. 2010 [cit. 2010-1-23] Dostupné z WWW: <<http://www.ceskatelevize.cz/ct/publikace/rocenky/2005/zprava2005.pdf>>.
- [21] Výroční zpráva o činnosti ČT za rok 2006 [online]. 2010 [cit. 2010-1-23] Dostupné z WWW: <<http://www.ceskatelevize.cz/ct/publikace/rocenky/2006/zprava2006.pdf>>.
- [22] Výroční zpráva o činnosti ČT za rok 2007 [online]. 2010 [cit. 2010-1-23] Dostupné z WWW: <<http://www.ceskatelevize.cz/radact/vyrocnizpravy/zprava2007vyrocnizprava.pdf>>.
- [23] Výroční zpráva o činnosti ČT za rok 2008 [online]. 2010 [cit. 2010-1-23] Dostupné z WWW: <<http://www.ceskatelevize.cz/radact/vyrocnizpravy/zprava2008.pdf>>.

### **c) Legislativa**

- [24] Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- [25] Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.
- [26] Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů.
- [27] Zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

### **d) Interní materiály**

- [28] Zpráva o výsledku hospodářské činnosti České televize za rok 2004.
- [29] Zpráva o výsledku hospodářské činnosti České televize za rok 2005.
- [30] Zpráva o výsledku hospodářské činnosti České televize za rok 2006.
- [31] Zpráva o výsledku hospodářské činnosti České televize za rok 2007.
- [32] Zpráva o výsledku hospodářské činnosti České televize za rok 2008.



## Seznam zkratek

BBC	British Broadcasting Corporation
ČR	Česká republika
ČT	Česká televize
ČTÚ	Český telekomunikační úřad
DPH	daň z přidané hodnoty
DTV	digitální televize
DVBT	pozemní digitální vysílání
DVD	digitální optický datový nosič
EHS	Evropské hospodářské společenství
ES	Evropské společenství
EU	Evropská unie
LOH	Letní olympijské hry
ME	Mistrovství Evropy
RRTV	Rada pro rozhlasové a televizní vysílání
TPP	Technický plán přechodu
TV	televize
USA	Spojené státy Americké

## **Prohlášení o využití výsledků diplomové práce**

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že diplomová práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího diplomové práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 30. dubna 2010

.....  
Bc. Kristýna Hrušková

Adresa trvalého pobytu studenta:

Benkovice 25, Hradec nad Moravicí, 747 41

## Seznam příloh

- Příloha č. 1 Činnost odboru médií a audiovize
- Příloha č. 2 Působnost Rady České televize
- Příloha č. 3 Organizační struktura České televize
- Příloha č. 4 Statut České televize
- Příloha č. 5 Koncesionářské poplatky ve vybraných evropských zemích
- Příloha č. 6 Vývoj výše televizního poplatku
- Příloha č. 7 Grafické znázornění územních oblastí
- Příloha č. 8 Vývoj pokrytí digitálním signálem v ČR

## **Činnost odboru médií a audiovize**

Odbor médií a audiovize plní úkoly Ministerstva kultury ČR jako ústředního orgánu státní správy pro oblast audiovize, rozhlasového a televizního vysílání, tisku a jiných informačních prostředků. Na svěřeném úseku odbor zejména:

- zajišťuje plnění odborných úkolů ministerstva při sjednávání a uplatňování mezinárodních smluv v oblasti médií a v oblasti audiovize, a to včetně účasti v orgánech těmito smlouvami zřízených,
- podílí se na zastupování ministerstva, případně České republiky na činnosti a jednáních národních i mezinárodních, vládních i nevládních organizací zabývajících se problematikou médií a audiovize,
- je gestorem členství České republiky v Evropské audiovizuální observatoři,
- je gestorem členství České republiky v mezinárodním fondu Eurimages a v programech Evropských společenství MEDIA,
- plánuje a zabezpečuje zahraniční přijímané a vysílané výstavy v oblasti hromadných sdělovacích prostředků médií a audiovize,
- je gesčním útvarům ministerstva k Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, Radě Českého rozhlasu, Radě České televize, Radě České tiskové kanceláře, Stálé komisi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro sdělovací prostředky a Stálé komisi Senátu Parlamentu ČR pro sdělovací prostředky,
- sleduje stav kultury v oblasti hromadných sdělovacích prostředků médií a audiovize,
- odpovídá za poskytování prostředků státního rozpočtu zejména formou dotací v oblasti médií a audiovize,
- vede evidenci vydavatelů periodického tisku a vede archiv povinných výtisků evidovaných periodik, včetně provádění kontroly správnosti uváděných údajů,
- vede evidenci podle zákona č. 249/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 273/1993Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a dalších předpisů, ve znění pozdějších předpisů,
- provádí kontroly územních orgánů státní správy,
- organizačně zabezpečuje prezentace zahraniční kinematografie v České republice.

Zdroj: Ministerstvo kultury ČR [cit. 2010-02-10]. Dostupné z WWW:

<<http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=539>>.

## **Působnost Rady České televize**

Do působnosti Rady náleží:

- jmenovat a odvolávat generálního ředitele a na jeho návrh ředitele televizních studií; rozhodnutí o odvolání generálního ředitele musí být písemně odůvodněno a nejpozději do 7 dnů ode dne jeho doručení generálnímu řediteli uveřejněno Radou způsobem umožňujícím dálkový přístup,
- schvalovat rozpočet České televize, přehled pohledávek a závazků a účetní závěrku České televize ověřenou auditorem; do doby schválení rozpočtu hospodaří Česká televize podle svého dlouhodobého plánu ekonomického rozvoje,
- kontrolovat účelné a hospodárné využívání finančních zdrojů a majetku České televize podle schváleného rozpočtu a na zjištěné nedostatky písemně upozorňovat generálního ředitele,
- sledovat naplňování požadavků práva Evropských společenství na transparentnost finančních vztahů v České televizi,
- schvalovat na návrh generálního ředitele Statut České televize,
- předkládat Poslanecké sněmovně ke schválení Kodex České televize, který stanoví zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání; porušení Kodexu České televize je kvalifikováno jako porušení pracovní kázně,
- schvalovat návrhy generálního ředitele na zřizování nebo zrušení televizních studií,
- rozhodovat o stížnostech týkajících se generálního ředitele,
- dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání a na naplňování zásad vyplývajících z Kodexu České televize a za tím účelem vydávat stanoviska a doporučení týkající se programové nabídky,
- schvalovat dlouhodobé plány programového, technického a ekonomického rozvoje,
- zřizovat dozorčí komisi, schvalovat její kontrolní řád a stanovit výši odměn členů dozorčí komise,
- určovat mzdu generálního ředitele.

Zdroj: zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.

## Organizační struktura České televize



Zdroj: Česká televize, organizační struktura. [cit. 2010-03-01]. Dostupné z WWW:  
<<http://www.ceskatelevize.cz/ct/schema/index.php>>.

## **Statut České televize**

### **Článek I**

#### **Postavení České televize**

1. Česká televize je právnickou osobou zřízenou s účinností od 1. ledna 1992 zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.
2. Česká televize je institucí veřejné služby, provozující televizní vysílání. Jejím hlavním úkolem je tvorba a šíření televizních programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb, na celém území České republiky prostřednictvím zemských vysílacích zařízení a jiných technických prostředků, a to analogově i digitálně. Touto činností, jakož i výrobou televizních pořadů, popřípadě dalšími činnostmi, poskytuje službu veřejnosti a přispívá k rozvoji kultury.
3. Sídlem České televize je Praha 4 – Kavčí hory, PSČ 140 70.
4. Identifikačním číslem České televize je 00027383, daňovým identifikačním číslem je CZ00027383.
5. Česká televize se nezapisuje do obchodního rejstříku.
6. Stát neodpovídá za závazky České televize a Česká televize neodpovídá za závazky státu.

### **Článek II**

#### **Veřejná služba České televize**

1. Hlavními úkoly veřejné služby, které stanoví zákon č. 483/1991 Sb. o České televizi, jsou zejména:
  - a. poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů,
  - b. přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky,
  - c. rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky,
  - d. poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel.
2. Své úkoly Česká televize plní zejména tím, že
  - a. vytváří a šíří televizní programy, popřípadě další multimediální obsah a doplňkové služby po celém území České republiky. Jako provozovatel multiplexu veřejné služby sestavuje společně s Českým rozhlasem souhrnný

- b. datový tok a odpovídá za jeho správu a jeho předání k šíření zemskou sítí vysílacích rádiových zařízení,
  - c. pořizuje zvukové a zvukově obrazové záznamy za pomoci vhodných a dostupných technologií,
  - d. vytváří, udržuje a využívá své archivní fondy,
  - e. nakupuje licence k užití záznamů audiovizuálních děl od zahraničních a tuzemských nositelů práv a smluvně poskytuje licence k užití jí vyrobených záznamů jiným osobám v tuzemsku a v zahraničí,
  - f. podílí se na výzkumu sledovanosti mediálního trhu, soustavně analyzuje divácké ohlasy svých pořadů,
  - g. v souladu s technologickým vývojem aplikuje další rozvoj ve všech oblastech televizních technologií, vyvíjí činnost v uplatnění nových vysílacích technologií včetně výroby a šíření multimediálního obsahu a dalších doplňkových služeb,
  - h. spolupracuje s významnými kulturními, uměleckými a charitativními organizacemi či společnostmi,
  - i. podporuje českou filmovou tvorbu,
  - j. pečuje o profesionální a vzdělanostní rozvoj svých zaměstnanců,
  - k. zřizuje síť domácích a zahraničních zpravodajů,
  - l. v oblasti zpravodajských a publicistických pořadů zajišťuje regionální vysílání prostřednictvím televizních studií pro území jejich působnosti,
  - m. poskytuje rozšiřující služby k vysílaným pořadům prostřednictvím dostupných technických prostředků, především prostřednictvím svých internetových stránek, vytváří a šíří teletextové vysílání a skryté titulky.
3. Česká televize poskytuje další služby a vyvíjí podnikatelskou činnost, není-li to v rozporu s jejími úkoly a povinnostmi stanovenými zákonem, popř. dalšími právními předpisy, a neohrozí-li to plnění jejích úkolů.
4. Česká televize je aktivním členem Evropské unie vysílatelů (EBU/UER), sdružení rozhlasových a televizních vysílatelů veřejné služby, a členem dalších mezinárodních organizací, ve kterých se podílí na rozvoji spolupráce televizí veřejné služby. Česká televize udržuje přímé vztahy s veřejnými televizními stanicemi a tvůrci v zahraničí,



5. zejména v EU. Česká televize každoročně organizuje Mezinárodní televizní festival Zlatá Praha.
6. Česká televize přispívá k rozvoji vzdělání a výzkumu v televizních oborech.

### **Článek III**

#### **Generální ředitel a Rada České televize**

1. Statutárním orgánem České televize je generální ředitel.
2. Generální ředitel zejména
  - a. řídí činnost České televize,
  - b. v mezích zákona a Statutu stanoví organizaci České televize, vydává organizační, podpisový a pracovní řád, pravidla vnitřní ekonomiky, provozní řády a další vnitřní předpisy,
  - c. jedná jménem České televize.
3. Generální ředitel činí písemné právní úkony jménem České televize tak, že k vytištěnému nebo nadepsanému názvu České televize připojí svůj podpis.
4. Generální ředitel ČT v případě své nepřítomnosti písemně pověří zastupováním některého z vedoucích zaměstnanců na prvním stupni řízení. Přehled funkcí vedoucích zaměstnanců na prvním stupni řízení uvádí organizační řád a organizační struktura. Zanikne-li výkon funkce generálního ředitele ve smyslu příslušných ustanovení zákona o České televizi, do doby jmenování nového generálního ředitele řídí Českou televizi zástupce generálního ředitele, jímž je ředitel techniky.
5. Generální ředitel je z výkonu své funkce odpovědný Radě České televize.
6. Generální ředitel předkládá Radě České televize k projednání a/nebo schválení na základě zákona:
  - a. Statut České televize,
  - b. rozpočet, přehled pohledávek a závazků a účetní závěrku České televize ověřenou nezávislým auditorem,
  - c. návrhy dlouhodobých plánů programového, technického a ekonomického rozvoje,

- d. návrhy na zřízení nebo zrušení televizních studií; čl. V.1 tohoto Statutu ČT zůstává tímto ustanovením nedotčen,
  - e. návrhy na jmenování a odvolání ředitelů televizních studií,
  - f. návrhy na pronájem nemovitostí nebo jejich částí na dobu delší než tři měsíce, na převod, popřípadě zatížení nemovitostí nebo jejich částí,
  - g. návrh na jmenování a odvolání členů Etického panelu,
  - h. Kodex České televize.
7. Rada České televize plní své úkoly v souladu se zákonem o České televizi, který jí vyhrazuje postavení orgánu, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize. Poradním orgánem Rady České televize ve věcech kontroly hospodaření České televize je Dozorčí komise.
8. V pracovněprávních úkonech vůči zaměstnancům sekretariátu Rady České televize respektuje Česká televize v mezích zákoníku práce usnesení Rady České televize, přijatá v této věci.
9. Stálým poradním orgánem generálního ředitele je Kolegium generálního ředitele, jehož členy stanoví rozhodnutí generálního ředitele.
10. Poradním orgánem generálního ředitele je rovněž Etický panel zřízený Kodexem České televize.

#### **Článek IV**

##### **Organizace a řízení**

1. Základní organizační strukturu České televize podrobně upravuje organizační řád. Organizační řád a podpisový řád upravují také posloupnost pravomocí a odpovědností na jednotlivých stupních řízení, oprávnění k jednání jménem České televize, rozsah činnosti jednotlivých útvarů a vztahy mezi útvary. Ekonomické zásady hospodaření České televize upravují Pravidla vnitřní ekonomiky.
2. O personálním obsazení vedoucích funkcí na prvním stupni řízení rozhoduje generální ředitel po projednání s Radou České televize.

## **Článek V**

### **Televizní studia**

1. Součástí České televize jsou televizní studia, která s předchozím souhlasem Rady České televize zřizuje generální ředitel, s výjimkou Televizního studia Brno a Televizního studia Ostrava, která byla zřízena a mohou být zrušena pouze zákonem. Sídlem TS Brno je Běhounská 18, Brno, PSČ 658 88, sídlem TS Ostrava je Dvořákova 18, Ostrava 1, PSČ 728 20.
2. Televizní studia se podílejí na celostátním a regionálním vysílání České televize v rámci plnění úkolů daných vysílacím schématem a výrobním úkolem zejména výrobou pořadů. Spravují rovněž archivní fondy České televize, které vznikly jejich činnostmi. Ředitele televizního studia jmenuje a odvolává na návrh generálního ředitele České televize Rada České televize. Ředitel televizního studia je oprávněn činit jménem České televize právní úkony týkající se televizního studia, s výjimkou nakládání s nemovitostmi ve smyslu zákona o České televizi a dalšího nakládání s majetkem podle konkrétního rozhodnutí generálního ředitele. Ředitel televizního studia se řídí pokyny generálního ředitele České televize, jemuž je za činnost televizního studia odpovědný.

## **Článek VI**

### **Rozhodné předpisy**

1. Česká televize vykonává svou činnost v souladu se zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi a zákonem č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, oba ve znění pozdějších předpisů, jakož i na základě dalších obecně závazných právních předpisů České republiky, zejm. zákona č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, a zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
2. Zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání, závazné pro Českou televizi a její zaměstnance, stanoví Kodex České televize.
3. Vysílání programu České televize se řídí vysílacím schématem. Od vysílacího schématu se odvozuje výrobní úkol. Oba dokumenty schvaluje generální ředitel.

4. Pravidla a postupy, které je třeba dodržovat při odbavování pořadů a při vlastním vysílání, stanoví příslušný provozní řád.
5. Provozní řády, organizační řád, podpisový řád, pracovní řád a další vnitřní předpisy České televize zásadní povahy jsou vydávány ve formě rozhodnutí generálního ředitele. Vedoucí zaměstnanci na prvním stupni řízení mohou v mezích svých pravomocí a po projednání s generálním ředitelem vydávat vnitřní předpisy ve formě opatření.

### **Článek VII Hospodaření České televize**

1. Česká televize jako právnická osoba hospodaří na svůj účet a odpovědnost s vlastním majetkem a svými finančními zdroji podle vnitřně stanovených pravidel v souladu s obecně platnými právními předpisy a požadavky práva Evropských společenství na transparentnost finančních vztahů veřejnoprávních subjektů. Česká televize zodpovídá za účelné a hospodárné využívání svých finančních zdrojů a majetku.
2. Finančními zdroji České televize jsou zejména:
  - a. příjmy z televizních poplatků, vybíraných dle zákona o rozhlasových a televizních poplatcích,
  - b. příjmy z vlastní podnikatelské činnosti, která souvisí s předmětem činnosti České televize a která nesmí ohrozit její úkoly.

Česká televize v souladu se zákonem o rozhlasových a televizních poplatcích vede evidenci poplatníků televizního poplatku a domáhá se svého práva úhrady televizního poplatku.
3. Česká televize sestavuje rozpočet a rozepisuje plány pro organizační útvary na kalendářní rok. Do doby schválení rozpočtu Radou ČT hospodaří podle svého dlouhodobého plánu ekonomického rozvoje. Příjmy z podnikatelské činnosti může použít pouze k financování činností stanovených zákonem o České televizi.
4. Samostatnou kapitolou rozpočtu České televize je rozpočet Rady České televize, z něhož se hradí náklady spojené s činností Rady a její Dozorčí komise.
5. Česká televize účtuje v soustavě podvojného účetnictví v souladu se zákonem o účetnictví a prováděcími předpisy a s Českými účetními standardy platnými pro

účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání (nevýdělečné organizace). Česká televize vede účetnictví tak, aby umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti televizního vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskou činností. Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování k jednotlivým činnostem stanoví interní předpisy České televize (tzv. „Účetní standardy České televize“).

6. Průběžnou kontrolou hospodaření České televize je ve smyslu zákona o ČT pověřena Dozorčí komise, poradní orgán Rady České televize. Ze své činnosti se Dozorčí komise odpovídá Radě České televize.
7. Účetní závěrka České televize za kalendářní rok musí být ověřena nezávislým auditorem.

### **Článek VIII**

#### **Přístup k informacím**

1. Česká televize plní informační povinnosti uložené jí obecně závaznými právními předpisy, včetně povinnosti poskytovat údaje podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.
2. Statut České televize, Kodex České televize a svoji organizační strukturu uveřejňuje Česká televize na svých internetových stránkách.
3. Česká televize je oprávněna chránit své duševní vlastnictví a obchodní tajemství.

### **Článek IX**

#### **Změny Statutu České televize**

V případě potřeby změny Statutu České televize předloží generální ředitel Radě České televize ke schválení návrh změn. Změna Statutu je účinná okamžikem schválení Radou České televize, jestliže Rada neurčí pozdější termín účinnosti této změny. Generální ředitel bez zbytečného odkladu po nabytí účinnosti změn Statutu zabezpečí uveřejnění úplného a aktuálního znění tohoto dokumentu.

Zdroj: Statut české televize [cit.2010-02-10]. Dostupné z WWW:

<<http://www.ceskatelevize.cz/ct/statut/index.php>>.

**Koncesionářské poplatky ve vybraných evropských zemích**

Televizní poplatek v České republice patří nejnižším v Evropě, činí 1620 Kč ročně, což je asi 60 EUR. Pokud přičteme k televiznímu i rozhlasový poplatek, který je ve většině evropských zemích zahrnutý v jednom poplatku, pak je výše tohoto "kombinovaného" poplatku v České republice 2160 Kč ročně, tj. cca 80 EUR (1 EURO = 27 Kč).

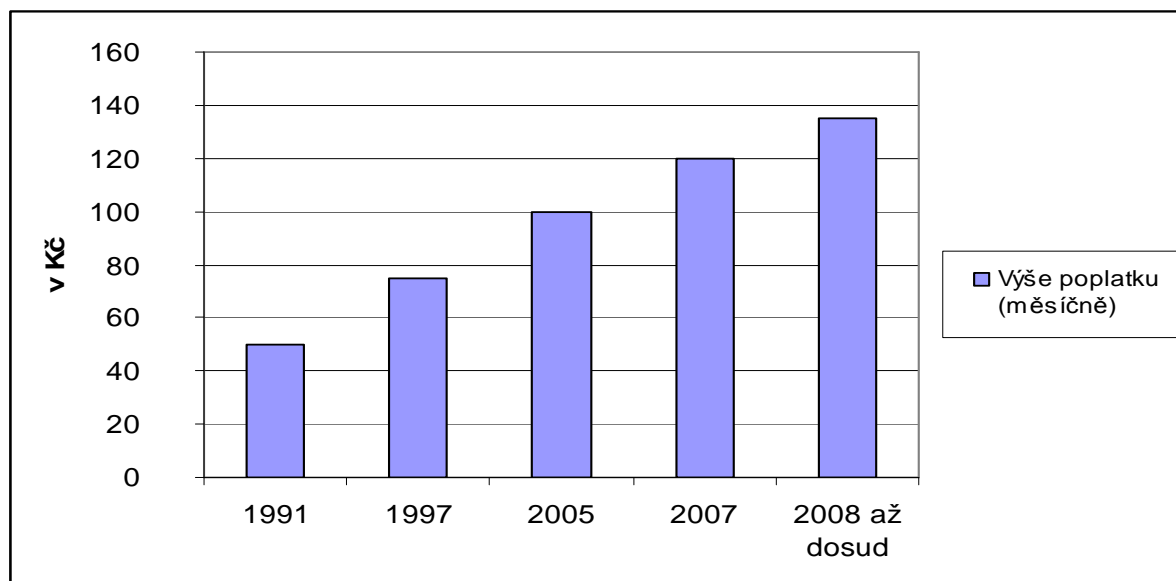
<b>Česká republika</b>	80 €
<b>Itálie</b>	106 €
<b>Francie</b>	118 €
<b>Velká Británie</b>	146 €
<b>Irsko</b>	160 €
<b>Německo</b>	204 €
<b>Finsko</b>	215 €
<b>Švédsko</b>	218 €
<b>Rakousko</b>	263 €
<b>Norsko</b>	273 €
<b>Švýcarsko</b>	294 €
<b>Dánsko</b>	294 €

Zdroj: Česká televize, televizní poplatek [2010-03-02]. Dostupné z WWW:  
<<https://tvp.ceskatelevize.cz/poplatky/faq.php?id=18>>, vlastní zpracování.

## Vývoj výše televizního poplatku

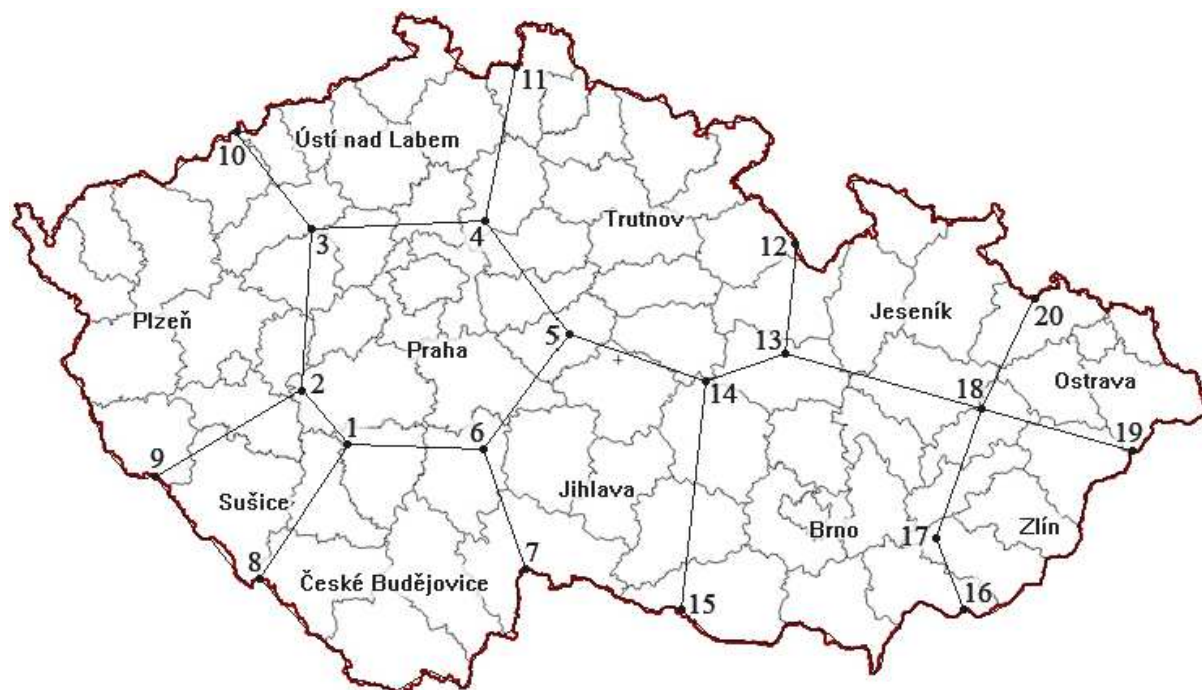
Měsíční výše televizního poplatku je stanovena zákonem č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Rok	Výše poplatku (měsíčně)
1991	50 Kč
1997	75 Kč
2005	100 Kč
2007	120 Kč
2008 až dosud	135 Kč



Zdroj: Česká televize, televizní poplatek [2010-03-02]. Dostupné z WWW:  
<https://tvp.ceskatelevize.cz/poplatky/faq.php?id=20>, vlastní zpracování.

## Grafické znázornění územních oblastí

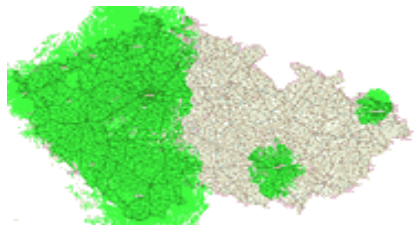


Zdroj: České televize, digitalizace televizního vysílání. [cit. 2010-03-20]. Dostupné z WWW:  
 <<http://www.ceskatelevize.cz/specialy/digict/>>.



## Vývoj pokrytí digitálním signálem v ČR

Prosinec 2008



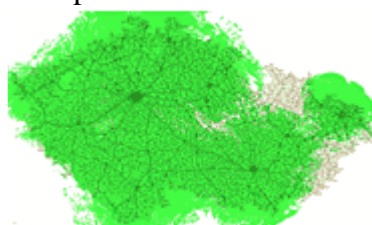
Březen 2009



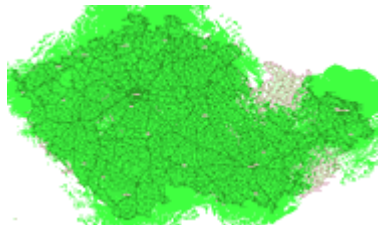
Červenec 2009



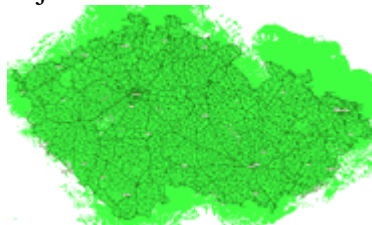
Listopad 2009



Červenec 2010



Říjen 2010



Zdroj: Česká televize, digitalizace televizního vysílání. [cit.2010-03-20]. Dostupné z WWW:  
<<http://www.ceskatelevize.cz/specialy/digict/kapitola3.htm>>.

